

இந்திரி

கிளச்சியம் கில்லாமல் கிலக்கியம் கில்லை

க.அருள்சுப்பிரமணியம்

நடவல்வாடு டன்டாற்று
(வரலாற்று நூல்கள் நூத்து)

கிலங்கையில்ருந்து பில்லைக்கு
கடலை-கிலக்கிய-பண்பாடு பல்கலைக்கழகத்து
கிலங்கைக்கழகம்-பண்பாடு பல்கலைக்கழகத்து

பிரபுந்தி : 2010

பில்லை : 33

திருமண சேவை

**15 வருடத் திருமண சேவை
நிறைவீசு முன்னட்டு
வேல் அழகன் பாரிய சேவைக்
கட்டளைக் குறைப்பு!**

* விபரம்

விபரங்களைத் தமிழ்நிலை வெளி “கயதெவி முறை முன் ணோடி” முத்த புகழ்புத்த, சர்வதேச, சகலருக்குமான திருமண மூலோசகர் / முற்றுப்படுத்துநர் குரும்பசீட்டியூர், மாயியழு வேல் அமூதனுடன் திஸ்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ, சனி, நூயிரு நண்பகலிலோ தயங்காது தொடர்பு கொள்ளலாம்!

* தொலைபேசி

2360488 / 2360694 / 4873929

* சந்திப்பு :

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்கு முறை (*Consultation by Appointment*)

* முகவரி

8.8.3 மெற்றோ மாடிமணை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத் தற்கு ஏதிராக, நிலப் பக்கம், 33 மூட் ஒழுங்கை வழி) 55 மூட் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு -06.

தூர் - சுஸ் மணமக்கள் தெரவுக்குச் சுயதெவி முறையே!

மூன்றாம் மக்களுக்கு மனவாற்றுக்குக் குரும்பசீட்டியூர் மாயைமு வேல் அழகனே!

“கிட்சியும் கிளைஞர்
கைக்கியும் கூட்டை”

சென்காந்தி

► நோற்று : 30.01.2008 ◀

33

புரட்டாதி 2010 (கி.வி. அறண்டு 2041)

► வெறு மூன்று ◀

ஆசிரியர் : சின்கந்திராச்
நுணு ஆசிரியர் : அப்பழன் நிருஷ்
தொ.பேசி/Tel : 0777492861
மின்னஞ்சல்/E-Mail : croos_a@yahoo.com

நூட்டு முனை:

நிரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்
இல. 19, மேல்மாட்டுத்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact:

Mr. T. Gopalakrishnan

19, Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி/Telephone
065-2227876, 077-2602634

மின்னஞ்சல்/E-Mail
senkathirgopal@gmail.com

ஸூக்கங்கள் ஸூக்கியோரே பொறுப்பு

கவிதைகள்

கவிஞர் கலைநாதியின் கவிதை நறுக்கு 14

ஊரார் உறங்கையிலே 24

சமுத்தமிழர் எதிர்காலம் 28

கட்டுரைகள்

வீரவில்லாளி (இலக்கிய நாடக நால்) 25

“அச்சுப்பே”யின் படைப்புலகில் பெண்கள் 32

ஒரு படைப்பாளனின் மனப் பதிவுகள் - 15 43

கிழக்கு மாகாண சுற்றுலாத் துறையின் முக்கியத்துவம் 49

சொல்வளாம் பெருக்குவோம் -17 57

கதைகள்

ஒரு மாதிரி (சிறுகதை) 07

துருவங்கள் (கறுங்கதை) 31

ஆசிரியர் பக்கம் 02

அதிதீப் பக்கம் 03

நீத்தார் நினைவு 15

கத்தீரமுகம் 59

பதிவு 60

வானவில் 64

இம்மாதம் 11.ம் திகதி பாரதி நினைவுதினம். எழுத்துக்கும் செயலுக்கும் இடைவெளியில்லாது வாழ்ந்தவன் பாரதி. வறுமை வாட்டிய காலத்திலும் வரித்துக்கொண்ட கொள்கையை விட்டவனல்ல. எழுத்தில் சத்தியம் கிருக்க வேண்டும். பாரதியின் எழுத்துக்களில் சத்தியம் நிறைந்திருந்தமையினாலேதான் இன்றும்சுட அவனது எழுத்துக்கள் நின்ற நிலைக்கின்றன. ஆழாம்! இலட்சியமில்லாமல் கிளக்கியம் தில்லை. இன்று எழுதும் பல எழுத்தாளர்கள் பொழுதுபோக்குக்காகவும் புக்குக்காகவும், பனாத்திம்குமாகவே எழுதுகிறார்கள். அதை வெளியில் சொல்ல சில எழுத்தாளர்கள் வெட்கப்படுவதும் தில்லை. எழுத்து என்பது ஒரு தவம். அது ஒரு இனியம். “தர்மத்தின் வாழ்வதனைச் சூதுகவ்வும் பின் தர்மம் மறுபடி வெல்லும் எனும் கீயற்கை விதி நம்மாலே உலகம் கற்கும்” என ஒரு தாமிக்க கடமையோடு சமூக விடுதலைக்காகவும் விழுமியங்களுக்காகவும் தன் வித்துவத்தைப் பயன்படுத்தியவன் பாரதி. பாரதிக்கு விழா எடுக்கிறோம். பாரதி பற்றி மேடைகளில் முழுங்குகிறோம். பாரதி பற்றியெல்லாம் கட்டுரைகள், கவிதைகள் படைக்கிறோம். ஆனால் பாரதி கபைபிழைத் தெறியை நாம் நமது எழுத்தில் கையாளுகிறோமா என ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் தன்னைத்தானே கேட்டு தன்னைத்தானே சுய விமர்சனத்திற்கு உய்நேதி தன்னைப் பும்போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த எழுத்தில் சத்தியம் கிருக்கும். அத்தகைய எழுத்தினால்தான் சமூகப்பயன்பாடும் விளையும். இதனையே “சௌகாதி” பாரதி நினைவுதினாக்கதையாப்படி வலியுறுத்துகிறது. எழுத்தாளர்களே! சிந்தியுங்கள்! செயற்படுங்கள்!!

■ சௌகாதி

அநூல் உதவி

‘செங்கதர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி
இலங்கையின் முத்த எழுத்தாளர்
தஞ். க. அனுஞ்சுப்பிரமணன்யாம்
அவர்களாவார்.

பெயர்	: க. அனுஞ்சுப்பிரமணன்யாம் (கணபதிப்பள்ளி அனுஞ்சுப்பிரமணன்யாம்)
பிறந்த திங்கல்	: 18.02.1945
பிறந்த மணி	: திருக்கோணமலை
விலாசம்	: அனுஞ்சுமாரன் கிள்ளும் 359, நீற்யங்கர வீதி, திருக்கோணமலை, திலங்கை
தொலைபேசி	: 00 94 26 2221108 077 - 9670057
மின்னஞ்சல்	: karulsubramaniam@hotmail.com
இப்போது	: (தை 2010 லிருந்து) செயலாளர், திருக்கோணமலை கோணேஸ்வர ஆலய பரிபாலன சபை 026 3204382

தொன்மையும் வரலாற்றுப் பெருமையும் வாய்ந்த திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்தின் தற்போதைய நிலைமையை மேம்படுத்தி பலமான நிர்வாகக் கட்டமைப்புடன் கூடிய ஆலயத்தினை எம் எதிர்காலச் சந்ததியிடம் கையளிக்க வேண்டிய காலத்தின் தேவை தற்போதுள்ளது. முடிந்த அளவு நேரத்தையும் உழைப்பினையும் இதற்காகவே இப்போது அப்பணித்துள்ளேன்.

அரசு வேலையிலிருந்து இளைப்பாறியது : ஆணி 1995

தொழில் (1966 - 1995 வரை) : நிர்வாக உத்தியோகத்தர்
கல்வித் தினைக்களம், திருகோணமலை.

தொழில் (1966 - 2009) Production Planner
DynCorp International LLC
American Firm,
Sultanate of Oman

இலக்கிய ஆக்கங்கள்.

நாவல்கள் – 06

“அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது.”

1973ல் சினாந்தமாக புத்தமாகப் பதிப்பித்த முதலாவது நாவல்.

- * 1974ல் சிறந்த நாவலுக்கான இலங்கை அரசாங்கத்தின் சாகித்ய அக்காடமி விருது பெற்று பரவலாக விதந்துரைக்கப்பட்ட நாவல்.
- * குறிப்பாக தமிழகத்திலிருந்து வெளியாகும் கணையாழி இலக்கிய சஞ்சிகையில் இலங்கைத் தமிழ் நாவலுக்கு வயது வந்து விட்டது என்ற விமர்சனத்தைப் பெற்றது.
- * 1997ல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தினரால் சிங்களத்தில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்ட முதல் இலங்கைத் தமிழ் நாவல்.

“நான் கெடமாட்டேன்”

- * 1976ல் இலங்கை வீரகேசரி நிறுவனத்தினரால் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்ட நாவல்.

“அக்களரகள் பச்சையில்லை”

- * 1980ல் வீரகேசரி நிறுவனத்தினரால் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்ட நாவல்.

* 1983ல் ஆண்டு தமிழக ஆனந்தவிகடனின் பொன்விழாவினையொட்டி நடத்தப்பட்ட உலகளாவிய தமிழ் நாவல் போட்டியில் முதலாவது பரிசான ரூ. 20,000 பெற்றது. ஏற்கனவே இலங்கை விரகேசரி நிறுவனத்தினரால் புத்தகமாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால் அப்பரிசினை பின்னர் இழக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது.

“குருசம்ஹராம்”

1984ம் ஆண்டு தமிழக ஆனந்தவிகடனில் 23 வாரங்கள் தொடராக பிரசுரிக்கப்பட்ட நாவல்.

“நான் நீதியின் பக்கம்”

1991ம் ஆண்டு இலங்கை மட்டக்களப்பு உதயம் பதிப்பகத்தாரால் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்ட நாவல்.

“விழியும்”

2004ல் மணிமேகலைப் பிரசுரத்தினால் வெளியிடப்பட்ட நாவல். சாதாரண ஒரு தமிழ்க் குடும்பத்தின் பின்புலத்திலிருந்து இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் விஷயங்களை நோக்கிய சித்தரிப்பு இது.

சிறுகதைகள். (குறிப்பிடத்தக்கவை)

“தியாகங்கள் பாருமா”

1967ல் முதலாவது சிறுகதை. மட்டக்களப்பு கல்வித் தினைக்களத்தில் கடமையாற்றும் போது ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த பிரபல எழுத்தாளர் திரு. அன்புமணி அவர்கள் வெளியிட்ட “மலர்” இலக்கிய மாதாந்த சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது.

“சாந்தி ஓடி விட்டாள்”

* 1973ல் இலங்கையில் வெளியான “அஞ்சல்” இலக்கிய சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது.

- * “அம்மாச்சி” - இந்தியா ரூடே. ஈழத்து இலக்கிய மலரில் சிறப்புச் சிறுகதையாக இடம்பெற்று 100 அமெரிக்க டொலர்களுக்கு இணையான பணத்தை அன்பளிப்பாகப் பெற்ற சிறுகதை.
- * 1997 அக்டோபரிலிருந்து இலங்கை தமிழ் நாளேடான் வீரகேசரி ஞாயிறு பதிப்பில் குரருக்குறள் என்னும் தலைப்பில் சிறுகதைகள் தொடராக வந்தன. திருக்குறளை மையமாக வைத்து நம் ஆண்றாட வாழ்வின் விழுமியங்களை வரைந்து காட்டிய முயற்சி. இது 31 வாரங்கள் வெளிவந்தன.

“கீதாக் கீற்றுக்கள்”

1998 டிசம்பரிலிருந்து இலங்கைத் தமிழ் நாளேடான் தினக்குரல் ஞாயிறு பதிப்பில் “கீதாக் கீற்றுக்கள்” என்னும் தலைப்பில் சிறுகதைகள் தொடராக வெளிவந்தன. பகவத்கீதாயை, வாசகர்கள் இலகுவாக புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகளை இணைத்து 47 வாரங்கள் தொடராக வெளியிடப்பட்டன.

“அம்மாச்சி”

சிறுகதைத் தொகுப்பு - சென்னை மணிமேகலைப் பிரகரத்தினரால் 2002ல் வெளியிடப்பட்டது. 39 சிறுகதைகளைக் கொண்டது. ■

சொல்லாத செய்தி

செய்தி சொன்னது
தயாயில் வேலை செய்து
பணத்தை வங்கியிலிட்டு
பயணச் சீட்டுவாங்கி விரும்பி ஏறி
மங்களூரில்
விழுந்து நொறுங்கிய பயணிக்கு
தலை ஏழுதத் திரண்டு இலட்சமாம்.

செய்தி சொல்லாதது!
இருபத்தி ஐந்து ஆற்குகள்

நெருக்குவாரங்களுக்குள்
கணவனையும்
எல்லாவற்றையும் இழந்து
விரும்பாமலே ஏறி
எங்களுரில்
இறக்கி விடப்பட்டோம்.
இரண்டு குழந்தைகளோடும்
எட்டுத் தகரங்களும்
இரண்டு சீமேந்துப்பைகளோடும்

-அன்பழகன் குருவு

சீரு கதை

ஒடு மாந்தர்

திருகோணமலை
க. அருள்சுப்பிரமணியம்

தெருவ்வளைவில் தென்பட்ட நண்பர், வந்த வரத்திலேயே, என்ன ஒரு மாதிரி வாறிங்க? என்று கேட்டார். கேட்டதோடு நின்றுவிடாமல் என் முகத்தை நூட்பமாக ஒருமுறை நோக்கிவிட்டு முகம் பேய்கிறான் து போய்க்கிடக்கு என்றார் அழுத்தமாக. என் விழுள்ள அன்பின் காரணமாக இதனைச் சொல்லியிருக்க மாட்டார். அவருடனான சொற்பநாள் பழக்கத்திலேயே அவரது குணசீலத்தை அறிந்து கொள்ள நேர்ந்ததால் அனுதாபம் போலத் தோன்றுகிற ஆனால் வாயைக் கிளருகிற இது போன்ற கிண்டல் வகைகள் எனக்கு மனப்பாடமா கிவிட்டது. இந்தக் கிண்டலுக்கு நான் எதையாவது சொல்லிக் கமாளிப்பேன். அதைக் கொழுக்கியாகப் பிடித்தக் கொண்டு என்னை மேலும் குழப்பலாம் என அவர் விரும்பியிருக்கலாம்.

அதை நூற்றாண்டு காலமாய் என் முகத்துடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கி

வங் நான். எனக்குச் சொந்தமான கருமை நிற்றதோடு நாடிமீசை நரரீகரயென்று வந்து சேர்ந்துவிட்டதனால் ஒரு சோர்வுச்சாயலான முகம் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளதென என் ஆகிறேன். ஆனால் இவர் சொன்னதைப் போல இன்றைக்கு மட்டும் ஒரு மாதிரியான மாறுதல் தோன்றியிருக்கக் காரணமில்லை. முகம் மனதைக் காட்டும் கண்ணாடி என்பார்கள். ஒருவேளை மனதின் அடித்தளத்தே நமக்கு எளிதில் தட்டுப்படாத ஆனால் மற்றவருக்கு முகத்தின் மூலமாக உடனேயே தெரிந்து விடுகிற ஏதாவது குழப்பம் இருக்கலாமோ வென்று துருவியும் பார்த்தேன். அதையை விட்டுவரும் போது வழக்கம் போல கண்ணாடி மன் நின்று எட்டப் பார்த்துவிட்டும் வந்திருக்கிறேன் நிச்சயமாக எதுவுமில்லை. என்ன ஒரு மாதிரியிருக்கிறீங்க என்று கேட்டதோடு நிறுத்தியிருக்கலாம். முகம் பேய்கிறான் மாதிரியிருக்கு என்று உதாரணம்

சொன்னதுந்தான் எனக்குப் பற்றிக் கொண்டு வந்து, அதென்ன பேயற்ற மாதிரி என்று சொல்கிற்கள்? பேய் அறைந்து நீங்கள் கண் டிருக் ஸிரீர்களா? குறைந்தபட்சம் பேயயாவது கண்டிருக்கிற்களா? இப்படி எல்லாம் முகத்தில் அறைந்து மாதிரி அவரிடம் திரும்பிக் கேட்க வேண்டும் பேலிருந்தது.

நான் அவரை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்துவிட்டு, இல்லையே எப்போதும் போலத்தான் இருக்கிறேன் என்றேன். அவர் அதனை ஒப்புக் கொண்டதாக முகக்குறிப்பு காட்டவில்லை. அதற்காக நான் என்ன செய்ய முடியும். வேண்டுமென்றே முகத்தை விடியாமுஞ்சியாக கலந்திருக்க வேண்டுமா என்ன! கொல்லப்போனால், நன் பர் நெருங்கிப் பழகியவரேயில்லை. ஒன்றாக வேலை செய்யவரும் இல்லை. அடிக்கடி கண்டு கூத்ததெநும் இல்லை, வழக் கமான எனது மாலை நடையில் ஒரு நாள் வழியில் நற்செயலாகக் கண்டு அறிமுகமானார். அதுவும் கொஞ்ச நாட்பழக்கம். அவ்வளவுதான்.

மாலையில் நடக்கிற போது யாருடனும் பேசிக் கொண்டே நடப்பதில் எனக்க இணக்கமில்லை. அது நடடயின் வேகக்கதையும் நடப்பதன் நோக்கத்தையும் குழப்பியிருமாதலால் யாரையும் இன்று வகரக்கும் கூட்டு சேர்ந்ததில்லை. இவரோ, என்களைக் கண்டுவிடால் என்னோடு பேசிக் கொண்டு நடப்பதற்காகவே வந்தவர் போன்று

தன் மெதுநடையை என் வேகத்திற்கேற்ப மாற்றி பக்கம் பக்கமாகவும், இடையிடையே முட்டிக் கொண்டும், பத்தாதுற்கு ஒய்யால் எந்லாவது யாரிலாவது நொட்டை சொல்லிக் கொண்டும் நடந்து கொண்டிரப்பார். அவரது நொட்டைக்கு சமயங்களில் ஆகாயம், பூமி, மரம், செடி கொடி கூட தப்புவதில்லை என் முகம் எம்மாத்திரம்!

தயவுசெய்து கூட வரவேண்டாம் என்னை விட்டுவிடுக்கள் என்று முகம் முறியக் கொல்ல நினைப்பதுண்டு. ஆனால் முடிவதில்லை. ஊரிலென்றால் நடப்பதற்கு வேறு பாதையைத் தெரிந்து கொள்ளவன் மூலம் இவரைப் போன்றவரை இலேசாக தவிர்த்திருப்பேன். இங்கு ஓமானில் நான் வழக்கமாக நடக்கும் இந்த வழியை இவருக்காக மாற்றிக் கொள்ள என்னால் முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு மனத்திற்குப் பிடித்துப் போன பாதை.

நகருக்குள்ளேயே ஒரு ஒதுக்குப்புறத்தில் அழகான சிராமம் ஒன்று வந்து குந்திக் கொண்டுது போன்ற பாந்தமான பச்சைச் சுழல் இருபக்கமும், பேரிச்சை மரங்கள், எங்கள் ஊரில் பழைவடலியைப் பர்க்கிற மாதிரி ஒவ்வொரு நோட்டத்திற்குள்ளூம் சிறிது உள்ளே தள்ளி மறைந்தும் மறையாமலும் ஒரு வீரும் முற்றத்தில் குழந்தைகள் நடமாட்டும் தெரியும். பெயர் தெரியான பறவைகளின் சிக் கீக் கக் காக் ஒலிகள் காதுகளை நிகழ்ந்த வண்ணமிருக்கும். இடைவெளியிற்று ஒலிக்கும் அந்த நாதத்தில்

சதந்திரமான சீவியத்திற்கு இரிமை புரிகிற சாயலில் மனம் இலோசாகிப் போகும்.

எப்போதாவது ஒரு ஒமானி எதிர்ப்படிவர், சலாம் ஆலைக்கும் என்று வணக்கம் சொல்லிக் கொண்டே நடப்பார். சலாம் சொல்லாமல் கடந்து போகிறவர்களைக் காண்பது அப்பிரவம். அப்படியொரு பண்பு. ஆலைக்கும் சலாம் என்றுபதில் வணக்கம் சொல்லிவிட்டு நான் அவசரமாய் நடப்பேன். என் அவசரத்திற்கு ஒரு காரணம் உண்டு.

அரபு மொழியில் வணக்கம் சொல்லும் வார்த்தைகளைத் தவிர வேறு எதுவுமே எனக்க பேசவராத விசயம் வழியில் எதிர்ப்படிவர் ஒமானிகளுக்கு தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. ஒருநாள் இப்படித்தான், ஒரு வழிப்போக்கரிடம் ஆலைக்கும் சலாம் சொல்லிக் கொண்டே நகர்ந்தபோது இப்போது நேரம் என்ன என்று நிலுதிப்பாக கேட்டுவிட்டார். மனிதான் கேட்கிறார் எனப் புரிந்து கொண்டேன். அப்போது மனி ஜந்தரை. ஜந்துமணிக்கு ஜந்து விரல்களைக் காட்டலாம் சரி, அரை மனிக்கு எதைக் காட்டுவது எனக் குழும்பி, கை மனிக்கட்டடை அவர் கண்களுக்கு அருகே பிடித்துக் காட்ட வேண்டியதாயிற்று.

மற்றும் படி என் நகடக்குத் தொந்தரவில்லாத அமைதியான தெரு. இன்னும் சொல்லப் போனால் நான் எழுதும் கதைகளுக்கான சுருக்கள் துவிரிப்பும் சடைப்பதும் பூத்துக் குலுங்குதும் இந்தத் தெருவில்தான். குறிப்பாக இன்றைய

நகடயில், கொஞ்ச நாட்களாகவே சியான உருவகம் பிழிப்பாயல் போக்குக் காட்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு கருவை எப்படியும் கையகப்படுத்திக் கொள்வது என்ற உறுதியோடு புறப்பட்டு, வந்திருந்தேன். அகையா விருந்தாளியாய் நண்பர் தென்பட்டு தன் கண்ணும் என் னோடு செருகிக் கொண்டதன் பின் சேமிப்பிலிருந்த அரைகுறைக் கருவும் கூழாகிப் போனது போல்த் தோன்றியது.

இன்னைக்கு எவ்வளவு தூரம் போறின்க என்று கேட்டார். வழக்கமாகப் போகிற தூரந்தான் என்றேன் அதுவரைக்கும் கூட வந்துவிடக்கூடாதே என்ற பயத்துடன், 'ச' பெருநாளைக்கு ஐந்து நாள் வீவு விட்டுட்டாங்களா, நேரம் போறது கவ்தமாயிருக்கு, நானும் உங்களோடு வருகிறேன் என்றார். ஒரே வெட்டாக வெட்டி விடலாமென்றால் முகத்தாட்கன பாக்கிற பலவீனம் எனக்கு. சரி இன்றைக்க கதையின் கரு அவ்வளவுதான் என்று என்னிக் கொண்டேன்.

எப்ப பாருங்க மகடயன் கள் இந்தக் கண்டறியாத உருப்பை, விடபாட்டாங்கள். உடம்பைப் போர்த்துக் கொண்டிருக்கிற மாதிரி அசிங்கமா எதுக்கு இந்த உருப்பு என்றார் நண்பர். திடீரென்று இவரிடமிருந்து தப்புகிற மார்க்கங்களைக் கதலைக்குள் வரிகசப்படுத்திக் கொண்டிருந்த எனக்கு அவர் சொன்ன விசயம் சிறிது நேரத்திற்குப் பின்தான் புரிய ஆரம்பித்தது.

தூரத்தில், கோல் போஸ்ட்ருக்காக ஒரு பக்கம் மரக்குற்றியும் மறுபக்கம் வெறும் டின்ஸும் கவிழ்க்கப்பட்டிருந்த ஒரு மணல் வெளியில் சிறுவர்கள் கால் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். நாலைந்து பெரியவர்கள் விளையாட்டை வேடிக்கை பார்ப்பதோடு வெளியே போகிற பந்தை எடுத்து ஏற்றின்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் உருத்தியிருந்த உருப்புத்தான் இவரது கண்ணைக் குத்தியருக்கிறது. எங்கள் மீஞ்களில் பெண்கள் அணிகிற நீண்ட கவுன் போல கழுத்திலிருந்து கால் வரை ஒரே நீளமான வெள்ளள ஆடைகளை இங்கே உருத்துவது வழக்கம் தலையை துணியாலோ தொப்பியாலோ மூடி மறைத்திருப்பார்கள். பெரும்பாலும் அவர்களை இந்த உடையில்தான் காணமுடியும். தங்கள் தேசிய உடையை விட்ருக்கொடாமல் பாரும்பரியம் காத்து வருகிற அவர்கள் மீது இயல்பாகவே எனக்கு ஒரு மரியாதை உண்டு. நம் முடைய வேட்டிசால்வை மரபை மறந்துவிட்ட வெட்கமும் உண்டு.

நான் சொன்னேன் “இங்கே சீதோவாழனம் எங்க ஊரைப் போல இல்லை. சூடென்றால் உடல் வெந்து போகிற கடு. குளிரென்றால் ஆகைச் சுருட்டிவிடுகிற குளிர். இதற்குத் தாக்குப் பிடிக்கிற மாதிரி உடம்பு, முழுக்க மூடிக்கொள்கிற வெள்ளள உடையை காலம் காலமாக இந்த மக்கள் உருத்தி வருகிறார்கள். தேசிய உடையை விட்டு விடாமல் மரபைக் காத்து வருவது பெருமையான விசயந்தானே.”

அப்ப படுக்கிற போதும் இத்தான் போட்டுக் கொண்டு படுப்பாக்களோ என்று உடனேயே எதிர்க்கேள்வி கேட்டார் அவர். சட்டைப் பையிலிருந்து டக்கென் று எடுத்து மேசையில் விசக்கி ஏற்றுவது போல அவரது பதில் தயவு தாட்சன்யமின்றி வந்து விழுந்ததை நான் தினகப்புடன் அவதானித்தேன். எப்படி முடிகிறது இவரால்.

அவருக்கு என்னை விட இரண்டு வயச கூடத் தானிருக்கும். மற்றவர்களை எள்ளிந்தகையாகுகிற பழக்கம் தொட்டில் பழக்கமாக வளர்ந்துவிட்டிருக்க வேண்டும். எதையும் எதிர்மறையாகப் பார்க்கிற கண் னோட்டம்! விதன்டாவாதம் செய்யவென்றே கூட வருகிறவரோடு ஏன் வீண் பொல் லாப்பு, நான் பதிலேதும் சொல்லாமல் ஈம்மாவே நடந்தேன்.

எதிரே எங்கள் பக்கமாக ஒரு வயதான ஓமானி வந்து கொண்டிருந்தார். நெருந்தாரம் நடந்தே வந்திருக்க வேண்டும். பெருவாரியாக வியந்துப் போயிருந்தார். அமூக்கொடு கூட்புச் சேர்ந்த வியர்களை வெள்ளள உருப்பில் வாய்க்கால்கள் இட்டிருந்தன. எங்களைக் கடந்து செல்லும்போது வியர்களை நெடி அடித்தது. அவர் சற்றுத்தாரம் கடக்க வில்லை. பாத்தீங்களா சுத்தமில்லாத சென்மங்கள் என்ன நாத்தம் நாறுது இதுவும் வழிவழியாக வந்த மரபா என்று கேட்டார் நன் பர். தன் பாட்டில் போன அந்த வயதானவரைப் பற்றிய அநாகரிகமான இவரது குத்தலுக்கு நான் பதிலேதும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

வீதி அருகில் நானியப்பட்டு விடுயிருந்த ஒரு முற்றத்தில் காகங்கள் தந்தித் தத்தி கொத்திக் கொண்டிருந்தன. ஒட்டகங் கஞக்கு தீவியாகப் போடும் கீரக்கட்டுகள் ஏற்றிய வண்டியான்றைத் தள்ளிக் கொண்டு வந்தார் பங்களாதேகைச் சேர்ந்த தோட்டக் கூவியாள் ஒருவர். வண்டிச் சக்கராங்களின் தட்புச் சந்ததில் அத்தனை காகங்களும் ஒருசேரப் பறந்தன வண்டிச் சந்தம் சிறிது சிறிதாகத் தேய்ந்து விட மீண்டும் ஒவ்வொன்றாக வந்து சேர்ந்தன.

காகங்கள் இல்லாத இடமே இல்லைபோலி ருக்கிறது. சின்ன வயதில் “இன்றைக்கு வெய்யிலுக்குள் விளையாடப்போனா யென்றால் காலை முறித்துப் போடுவேன் படுவா” என்று பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நாட்களில் அம்மா தொண்டைத் தன்னிரை வற்றக் கத்துவது வழக்கம். கத்திக் கஷ்ட்டப்பட்டபடிருந்தானேயன்று சில வேளைகளில் வீட்டோடு இருந்து விடுவேன். பாவமென்று கொஞ்சம் இடம் கொடுத்தால் மட்டக்கப் பிடித்துவிடும் குணம் அம்மாவக்கு. சிறிது கழித்து புத்தகத்தை எடுத்துப் படிடா துமிபி என்பாள். போனால் போகிறதென்று அதற்கும் விட்டுக் கொடுத்தால் வீட்டுக் கணக்கை எடுத்துச் செய் மகனே பரிட்சை வருது என்பாள் பெயருக்கு புத்தகத்தை எடுத்து விரித்து கைவத்துக் கொண்டு வீட்டுத்தாழ்வாற்றத்திலிருந்து பார்த்தால் முற்றத்தில் ஏறிக்கிற வெய்யிலின் அகோரம் நெரியும். ஊரில் ஏறிக்கிற வெய்யிலெல்லாம் உன் தலையில் நானேடா ஏறிக்குது என்று அம்மா கத்துவதன் அர்த்தமும் புரியும். மனித

ஊசாட்டமற்ற அந்த கந்தக வெய்யிலில் காகங்கள் மட்டும் அவ்வளபோது தலைகாட்டும். இப்படிப்பல வெய்யில் பொழுதுகளைக் காகங்களோடு நெருக்கமாகக் கழிக்க நேர்ந்ததால், எப்படியாவது ஒரு காகத்தை அருகில் அழைத்து நொட்டு வேடிக்கை பார்க்கிற ஆசை ஒரு கனவாக என்னிடம் வளர்ந்து விட்டிருந்தது.

ஒரு நாள் பயங்கர வெய்யில் ஏறித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு மறியத்தில் அம்மாவக்குத் தெரியாமல் ஒரு பிழ பயறு அன்னி வந்து எனக்குப் பக்கமாகத் தூவி காகங்களை அருகில் அழைக்கும் விருப்பில் காத்திருந்தேன். எட்டாத தூரத்தில் வந்த ஒரு காகம் தலையைத் திரும்பித் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு யோசனையில் ஆழ்ந்துவிட்டது. கவனம் பயறில் இருந்தது. அடியேளியும் இருந்தது. கூஸா அடியில் இருந்த சிறிதனவு நீரை கற்களைப் போட்டு உயரே வரச் செய்து தாகத்தைத் தணித்துக் கொண்ட காகம் பற்றிப் படித்திருக்கிறேன். சிறிது நேரத்தில் இன்னும் பல கூட்டாளிகளை அழைத்து வந்து பயறைக் காலியாக்கிவிட்டு அவை பறந்து போனதுதான் மிச்சம். இப்போது காகம் பிடிக்கும் கனவுகள் இல்லையாயினும் அவைகளைக் கானும்போது பழைய நிகழ்ச்சிகள் மனதில் பட்டுத்தெறிப்பது மட்டும் குறைவதில்லை.

என்ன காகங்களை வாழ்க்கையிலே பார்க்காத மாதிரி பாக்கிரீங்க, எங்க போனாலும் இந்த இழுவ விழுந்த

காகங்களிலதான் முழிக்க வேண்டியிருக்கு எனக்கு கறுப்பென்றாலே பிடிக்காது என்றார். நண்பர், அந்துடன் என் காக நினைவுகள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தன. காகத்தைச் சொல்கிற சாட்டில் என்னுடைய நிற்கதைச் சுட்டிக்காட்டி சுந்தோசப்பட்டது போலத் தெரிந்தது அவர் நல்ல நிறம்.

மைதானம் போலிருந்த புல்வெளியில் ஆருகள் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. எங்களும் ஆருகளைப் பார்த்த கண்ணுக்கு ஓமான் ஆருகள் புதினமாக இருக்கும். மேல் முழுக்க பற்றறயாய் உரோமம் நிறைந்திருக்கும், கருமையான சீதோவத் னாத்திற்கு ஈரு கொருக்க இயற்கை வழங்கிய போர்கள்.

எங்க ஊர்ல ஆருகள் மாமிசம் சாப்பிருமா? நேற்று மாக்கட் பக்கம் போயிருந்தேன் அங்கே ஆருகள் இகருச்சி சாப்பிருவதைக் கண்டென் என்றார் நண்பர். நண்பரைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல மறந்து விட்டேன். அவர் உணவு விசயத்தில் கரும் கைவம். வேலை செய்கிற கம்பனியில் உணவளிக்கிற மௌல் இருந்தும் உணவுத் தூய்மை கருதி சொந்தமாகவே சுமைத்துச் சாப்பிருகிறவர். எங்கள் ஊரில் தாவரப்பசுணியாக இருக்கிற ஆருகள் இங்கு மாமிசபட்சணியாகவும் இருப்பதை அவரால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

ஏன் இப்படி என்று என்னோடு வேலை செய்கிற ஓமானி நண்பரிடம் ஒருநாள் கேட்டிருந்தேன். எங்கள் நாட்டில் முன்னர்

நீர்வளம் இல்லை. என்கண கண்புபிழத்த பின்னர் கடவிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீர் கிடைக்கிறது. இந்த வசதியிருக்காத அந்தக் காலத்தில் ஆருமாருகள் உண்ணப்பழகிக் கொண்டன. எல்லாமே பழக்க தோசந்தான் என்றார் அவர். அந்த விளக்கத்தை அப்படிய நன் பரிடம் ஒப்பித் தேன். அவர் திருப்பியடைந்தவராகத் தெரியவில்லை. ஆருமாருகனையும் கெடுத்திட்டாங்கள் என்றார்.

கவர்ச்சியற்ற மன்னியிற் பறவையொன்று எங்கள் முன்னால் சுற்றுத் தூர்த்தில் நடந்து போனது கல் எடுத்து அதை நோக்கி நண்பர் ஏறியவும் அது திகைத்துப் பறந்தது. அதன் விரிந்த இறகுகளில் பளிச்சென்ற வெள்ளள நிறக் கோருகளை முதன் முறையாகக் கண்டேன். பளிச்சென்ற பால் நிறத்தை அதன் இறக்கைகளில் மறைத்து வைத்திருந்த இயற்கையின் செப்படி வித்ததையை என்னென்பது!

மாலை மங்கி இருப்பிக் கொண்டு வந்து நகரத்தின் சந்தியில் தொடங்குகிற வீதியின் மற்ற எல்லையை வழிமைபோல நொட்டுவிட்டு நிரும்பினேன். ஒரு கார் தீடி ரென பிரேக் போட்டு நின்றசப்தம் பின்னால் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்தேன். நண்பர் கண்ணிமைக்கும் ஒரு கணத்தில் காரில் அடிப்பாமல் தப்பியிருந்தார். கார்க்காரனில் பிழையில்லை காரை அந்த இடத்தில் எதிர்பாராததால் தெரு நடுவில் நடந்து போக்குவரத்து விதியை மீறியிருந்தார்.

கார்க்காரன் முறைத்துப் பார்த்து அரபு திரும்ப வருகிற போது அவர் வாயே மொழியில் ஏதோ வைதுவிட்டு போனான்.

ஏ. சாவுக்கிராக்கி வீட்டில் சொல்லிட்டு நீர்க்கவில்கலை.

ஏன்ன ஒரு மாதிரி வாறிங்க என்று கேட்க வந்தியா என்று சொல்லியிருப்பானோ!

என்ன ஒரு மாதிரி வாறிங்க என்று கேட்க வேண்டும் போலிருந்தது எனக்கு. கேட்கவில்கலை. ■

நகைச்சுவை அனுபவம் போதாது

பல்கலைக்கழகத்துக்கு எடுபட்டு ஒரு கிராமத்து இளைஞர் கொழும்புக்குப் போய், வெள்ளாவத்தையில் அறையியருத்து தங்கியிருந்தான்.

அவதுடைய தேவைக்காகவும், ஊர்ப்புதினங்களை அறிய வேண்டும் என்பதற்காகவும் வாரம் தவறாமல் வீட்டிருக்குக் கடிதம் போட்டான்.

வீட்டிலிருந்து எந்தப் பதிலும் வரவில்லை.

இந்த நாட்களைப்போல் கையடக்கத் தொலைபேசி வசதிகள் இல்லாத காலம் அது.

வீட்டிலிருந்து கடிதம் வந்து சேராத காரணத்தினால் இளைஞர் விரக்கியடைந்து, இறுதியாக ஒரு கடிதம் கூடாக எழுதி வீட்டிருக்கு அனுப்புவதற்கு எண்ணம் கொண்டு எழுதி என்வலப்பில் போட்டு விலாசத்தையும் சரியாக எழுதிவிட்டு அவன் வழுமையோல் போடும் தயால் பெட்டியில் போட வந்தபோது அந்த இளைஞரை ஒருவர் தடுத்து, “என்ன விசியம்” என்று கேட்டார். இளைஞர் நடந்ததைச் சொன்னான். அதைக்கேட்டு அந்தப் பெரியவர் சிரித்தவிட்டு, “தம்பி நீர் அனுப்பிய கடிதங்களினால்லாம் என்னிடமே இருக்கின்றன நீர் போஸ்ற் பண்ணியது எங்கள் வீட்டிருத் தயால் பெட்டியில்தான். இந்தா நீர் எழுதிய கடிதங்களினால்லாம்!” என்று கடிதங்களை அவனிடம் கொடுத்தார்.

அறிவு இருந்தும் அனுபவம் இல்லையே! என்று முனுமுனுத்தபடி அந்த இளைஞர் திரும்பி நடந்தான்.

-அம்ரதகழியான்-

கவ்ஞர் கலைநூல்யின் கவிதை நபுக்கு

யட்டம்

அருத்த வீட்டில்
வறுமையின் இருப்பு
பட்டம் பறக்க
வாப்பாவின் முகவரியில்
மன்றாவது வறஜி!

யுதவி

சச்சோந்தியிடெ
பட்டப் படிப்பு
பர்தை எழுதாது
பதுவிகள்!

யுதாந்தம்

திறந்து காட்டியது
ஆலம் பழம்
மூடிக் கொண்டது
ஒட்டைகளின்
ஒப்பனை!

அழுகை!

ஊடகத் தாயின் ஒப்பாரி
பிரசவிக்க முடியாமல்
கருவில் செந்துப்போன
குழந்தை!

நேடல்

இனந்தெரியாதவன் என்று
எழுகப்பட்டான்
இறந்து கிடந்தவன்
மனிதன்!

தர்சனம்

தரிசிக்கத் துடிக்கிறது
சத்தியத்தை
சிலைகளில்
தலைவர்களின் தலைகள்!

வீரத்தரம்

உடன்பாதககை கேட்டது
இப்பு
வகச்சாத்திட்டது
மஹாத் துர்கள்!

ரசனை

அரை நீர்வாணங்கள்
அரங்கில் விரிப்பனை
தாயும் தந்தையும்
வாங்கி ரசத்தாக்கள்
மகள் நடுத்த
திகைப்பட்டி

மகந்தர்

ஏராளத்தைக் கண்டு
மனிதன் மகிழ்ந்தான்
தூண்டிலில் மீன்

நிதிகார் நுண்ணவு

சே. சீவரெட்னம்

04.02.1945- 24.09.2003

அமரர். சேதுப்பிள்ளை சீவரெட்னம் அவர்கள் இலைமறை காயாக இருந்து மறைந்த ஓர் இலக்கியவாதி - கவிஞர், சமூக சேவையாளர். 04.02.1945 இல் கிழக்கு மாகாணக் கரையோரக் கிராமமான தம்பிலுவிலில்

பிறந்தார். தந்தை சேதுப்பிள்ளை; தாய் பாக்கியம். தம்பிலுவில் மகா வித்தியாலயத்திலே கல்விகற்று தம்பிலுவில் மகா வித்தியாலயத்திலிருந்து 1966 இல் பேராதனைப்பல் கலைக்கழகம் புகுந்து 1969 இல் கலைப்பட்டதாரியாக வெளியேறினார்.

பேராதனைப் பல் கலைக் கழகத் தின் கலைத் துறைச் சிறப்புப்பட்டதாரியான அமரர். சீவரெட்னம் பேராசிரியர் சு. விதியானந்தனின் அபிமான மாணவன். நாட்டுக்கூத்து, நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்கள் என்பவற்றில் பேராசிரியர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளுக்கு அரும் பணியாற் றியதோடல் லாமல் வாலி பாத்திரமேற்று மேடையிலும் நடித்துள்ளார்.

தான் பிறந்த மண்ணை நேசித்த ஒருவர். தனது பிரதேசத்தின் சமய, சமூக, கல்வி, கலாசார நடவடிக் கைகளில் பெரிதும் ஈடுபாடு காட்டினார். சமய விழாக்கள், இலக்கியவிழாக்கள், கலை விழாக்கள், நூல்வெளியீடுகள் போன்ற நிகழ்வுகளில் முன்வரி

சையில் இவரைக் காணலாம். கவியரங்குகளிலும் பங்கு பற்றியுள்ளார்.

1972 இல் மக்கள் வங்கியில் இணைந்து சம்மாநதுறை, கல்முனைக்கிளைகளில் கடமை யாற்றி 1980 இலே செங்கலடிக் கிளையில் முகாமையாளராகி 1990 இல் மட்டக்களப்பு பிராந்திய தலைமை அலுவலகத்தில் உதவிப் பிராந்திய முகாமையாளராகி, 1996 இல் பிராந்திய முகாமையாளராகி இறுதியாக 2003இல் மக்கள் வங்கி தலைமையகத்தில் (கொழும்பு) அபிவிருத்திப் பிரிவின் பிரதம முகாமையாளராகப் பதவி உயர்வு அடைந்தார்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழக ஆட்சிமன்ற உறுப்பினராகவும் அங்கு பகுதிநேர விரிவுரையாள ராகவும் பணியாற்றியமை அவரின் அறிவாற்றலுக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம் என்னாம். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள ஏழைச் சிறார்களின் கல்விக்கு இன்று உதவிவரும் “ஏடு” (Association for Education Development to Under Privilage - “AEDU”) அமைப்பை உருவாக்கியதில் பெரும் பங்கு இவருக்குரியது. மட்டக்களப்பில் இன்று இயங்கி வரும் விழிப்புணர்வற்றோருக்கான “தரிசனம்” அமைப்பிலும் இவரது பங்களிப்பு பாராட்டத்தக்கது. மேலும் மட்டக்களப்பின் சாதனையாளர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களைக் கெளரவித்த “ஆராத்தி” - Association for Rewarding Achievement towards Human Interest - “ARATHI” நிறுவனத்தை நெறிப்படுத்தியவரும் இவரே.

ஆழவாரமில்லாமல் மிகவும் அமைதியாகவும், அடக்கமாகவும் வாழ்ந்து சமூகப்பணியாற்றிய இவர் எப்போதும் எவருடனும் புன்சிரிப்புடனும் அன்பாகவும் பழகும் குணாம்சத்தைக் கொண்டிருந்தார். எந்தக் கருமமாயினும் சமூக அக்கறையோடு செயல்பட்டவர், துண்பப்படுவோருக்கு உதவுவதற்குத் தாமாவே முன் நின்றார்.

இவரது மனைவியும் ஒரு கலைப்பட்டதாரியே. ஆசிரியப்பணியில் ஆழம்பித்து உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராக ஓய்வு பெற்றுள்ளார். மகள் யாழினி வங்கி ஊழியராவார். மகன் ஸ்கந்தன் டாக்டராவார். ■

புதிய சிறகுகள் கலைவீழா விருது வழங்கல் 2010

2011 ஆம் ஆண்டு நடைபெறவெள்ள “புதிய சிறகுகள்” கலை விழாவில், 2009 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் திங்கதி முதல் 2009 ஆண்டு மிசம்பார் 31ாந் திங்கதிக்கும் வரையிலான காலகட்டத்தில், கூலங்கை தமிழ் எழுத்தளர்களால் முதலாம் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்ட சிறந்த நாவல், சிறுக்கை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு நாவல் ஆகிய நூல்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப்படும்.

கேவ் விருது வழங்கலுக்காய் ஒவ்வொரு நூலிலும் மூன்று பிரதிகளை எதிர்வரும் 15.10.2010 திங்கதிக்கு முன்னதாக பின்வரும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படல் வேண்டும்.

புதிய சிறகுகள் கலைப்பிடம்
178 1/2 கி, பழைய கெள்பாவ வீதி,
நுகேகெநாலை...

கொத்திரன்

கதைக்கறும் குறள் - 13

கிருக்கண் கணாந்த நடி

“உட்டுநுவிச் செல்லும் நெருக்க உணர்வு” இந்த வாசகம் கவிஞர் “வெடாமர்” எழுதியது. தீப்பந்தியில் வநும் தீரு நுண்பர்களைப் பற்றிய கவிஞரின் கூற்றே அது.

1997 அக்டோபர் மாதத்தில் ஒருநாள், கியுபா நாம்மன் “சாந்தா கிளாரா” நகரத்தில் இறங்கும் வான ஊர்தியொன்றை ஆர்வத்துடன் கடந்தகாலங்களின் சோகம் கவிழ்ந்திருக்க ஒரு சோடிக் கண்கள் உற்று நோக்குகின்றன. இந்த ஊர்தியிலிருந்து பல்வியமாக இறக்கப்படும் இந்தப் பொதியைத் தொட்டிப்பார்த்து துயரப்பெரு முக்கவிழுகிறார் அவர். அசாத்தியமான துணிச்சல்மிக்க அந்த மாமனிதர் கியூப மக்களின் தலைவர் டாக்டர். பிடல் கஸ்ரோ. அந்தப் பொதிக்குள் புகுந்திருப்பது அவரது ஆத்மாவின் ராகமான அவர் நண்பர் “சே” என்னும் ஏழைப்பங்காளர் ஏனர்ஸ் சேகுவேராவின் எச்சங்களான என்புகளும் இத்துப்போன அவரது உடைகளும்தான். முப்பது ஆண்டுகள் நடாத்தப்பட்ட தேவுதல் போராட்டத்தின் முடிவதான் அன்று அரங்கேறுகிறது. நண்பனுக்கு நன்றியுடன் “பிடல்” அமைத்திருக்கும் அந்த

நினைவாலயத்தில் “சே” நிலை கொள்ளுகிறார். “சாந்தாகிளாரா” இன்று உலகின் சுற்றுப் பயணிகளை ஈர்க்கும் சுந்தரமான நகரம். சங்ககால தமிழ் இலக்கியத்தில் நாம் கண்ட கோபபெருஞ்சோடின் - பிசிராக்கதையார்

நட்பைவிட மேன்ன உட்பு இது என வரலாற்றில் மேஜோய்கி நிற்கப்போகிறது. இது கதை அல்ல. நல்ல நட்பிற்கான விகை. விருட்சமாக வளரும் விருத்தலைப் போராட்டங்களின் முனிழ்வ. அதன் நாயகர்களைப் பற்றிச் சுற்றுப் பார்ப்போமா?

“பிடல்”: நீண்ட நாசி, நியிர்ந்த பார்கவ, துடிப்பான உடல், துவளாத மனம், ஒளியான முகம், வென்மையான நிறம், வீரமான இராணுவநடை, நெடிய உருவம், எனிமையான உடை, எதையும் தாங்கும் இயல்பு, கவர்ச்சியான உரை, காந்தக் கன்கள், கனிவான நோக்கு, ஆழமான சிந்தனை, ஆர்ப்பாட்டமில்லாத அமர்வு, பிடிவாதமான போராட்ட உணர்வு, ஏடுத்ததை முடிக்கும் ஆற்றல், காலம்தாழ்த்தாத கடமை உணர்வு, காதல் நினைவுகள், உழறப்புக்கலந்த ஓரம், உயர்ச்சிப்படிப்பு இவைதான் பிடல் கஸ்ரோ

“சே”: கலைநிறிருக்கும் கேசம், கருணையும் கனவுகளும் பொங்கும் கண்கள், நியிர்ந்த நெற்றி, குவிந்திருக்கும் நாசி, ஒலியான உடல் எனினும் உறுதியான நிலை, சிந்தனை நீந்தும் முகம், தெவிட்டாத பேச்சு ஆற்றல், தாடியுடன் மீசை, சிறுமை கண்டு பொங்கும் உணர்வுகள், எதையும் இலகுவில் கிரகிக்கும் கூர்க்கமையான அறிவுத்திறன், இரங்கும் இதயம், இலக்கியமும் கவித்துவமுமான எண்ணங்கள், காதல் வயப்படும் இளமை, களங்கமில்லாத சிரிப்பு, பட்டன் போடாத சட்டை, பதவிக்ட்கு

அடிபணியாத தன்மானம், பாராட்டுப் பெற்ற மருத்துவ படிப்பு ஆத்துமை ஞாயிடன் பகும் அவலம் இவைகளின் மொத்த உருவம்தான் “சே” என்ற ஏர்னஸ்ட் சேகுவேஷா.

இருமைப்பாடு: இருவருக்கும் தாடி உண்டு, தளராத உறுதியுண்டு, பேராட்ட உணர்வுகள் பொதுவானவை, காதல் உணர்வுகள் கஸ்ரோவுக்கு, இலட்சியத்தின் பின் னால்தான் நிற்கும், “சே” க்கு இலட்சியத்துடன் இவைந்திருக்கும் இருவரும் “கருட்டு”ப் பிரியர்கள். சோப்பல் இல்லாதவர்கள், விவாதிப்பதில் விள்ளர்கள். சன்டையிருவதில் சமர்த்தர்கள். மோதிக் கொள்வது போல் நெரியும் ஆனால் முடிவு ஒன்றாகவே இருக்கும். களத்திலும் கட்டியதைத்து முத்தம் பரிமாறுவதில் இருவருமே கில்லாடிகள் உணர்ச்சி வசப்படுவதில் “பிடல்” குறாவளி “சே” தென்றல். கருத்து வேறுபாட்டிற் கிடையே காற்ப்புகளற்ற நட்பே நெரியும். இவைகள் இருவருக்கும் பொது நிலை.

1955ல் இந்த இருவரும் இவைந்து கொண்ட இடம் மெக்சிக்கோ. அந்த நாட்களில் பிடல் ஒரு கம்புனிஸ்ட் அல்ல. ஆனால் “சே” இரவஷ்யப்பற்றாளர். மொன் கடா முற்றுகையில் தோல்வியற்று, மூன்றாண்டு சிறை வாசத்தின் பின் பிடல் விருத்தலையாகி தலைமறைவாகித் தப்பித்திருந்த இடமே மெக்சிக்கோ. “சே” அங்கு ஒரு இளம் மருத்துவர். இருவரையும் இவைத்தவர் பிடலின் தமிபி ரவுல் கஸ்ரோ, ரவுல்

அப்போதேயே ஒரு கம்யூனிஸ்ட் பிடலின் வயது 29, சே யின் வயது 27. பிடல் தன் அங்குக் காதலியும் மனைவியுமான “மிர்தா” கை விட்டுப் பிரிந்து வந்திருந்தார். இவர் சிறையில் இருந்த காலத்தில் தன் குழந்தையின் தேவைகளுக்காக, சிரவாதி காரியான பாஸ்டிஸ்டாவின் அரசாங்கத்தில் மிர்தா கணக்காளராக வேலைபார்த்து வந்தார், தன் எதிரியின் அரசில் பணியாற்றினார் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக பிடல் அவரைப் பிரிந்து போகுமாறு கேட்டிருந்தார். அந்தப் பிரிவு நிரந்தரமாகிப்போனது. ஆயினும் பிடலின் 29வது வயதில் இருந்து ஜின்றுவரை 57 அண்டுகள் “மிர்தா”வின் வெற்றிடம் இன்னும் ஏவாறும் நிரப்பப்படவில்லை. அதன்பின் பிடல் எவருடனும் காதல் வயப்பட்டாகவும் குறிப்புகளில்லை. எனவே இத்தனை ஆண்டுகள் காக்கப்பட்டுவரும் அந்தப் பிரம்மச்சரியம் பற்றி பிடல் என்ற மனித நாணயத்தின் மறுபக்கம் பற்றி இதுவரை எவரும் ஆராய்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதேநேரம் “சே” தன் அங்குக் காதலியான “கிள்டா காடியோ” வக்காக அன்புப் பரிசுகளை அள்ளிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். சே யின் காதலி கிள்டா கால்மார்க்சின் ஜென்னி யைப்போலக் கணவனை நேசிக்கிறவள். கணவனுடன் களத்திற்கு வந்தவள் இரு நன்பர்களுமே காதல் வயப்பட்டவர்கள்தான் பிடலின் போராட்ட உனர்வுகள் காதலைக்

கட்டுவித்தின். சே யின் துணைவி ஒரு போராளி ஆனதில் காதல் வளர்ந்தது. கியுபா 1492ல் கொலம்பஸ்லினால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஒரு நாடு. அமெரிக்காவிலிருந்து 80 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. 120 கிலேசும் மக்களைக் கொண்டது. புரட்சிக்குப் பின் கியுபாவின் பிடல் பதவியேற்று 1959 ஜனவரி மாதம் அப்போது அவர் வயது 32 இருவது வயதில் இருந்தே விடுதலைப் போராளியானவர் பிடல். சே யின் வயது 30. கியுபாவின் மத்திய வங்கி ஆளுநராக இருந்து சே ஆற்றிய பணிகள் அளவற்றவை சோவித் ரஷ்யாவின் ஆதரவாளர் சே. அதனால் அந்நாட்டின் உதவிகள் கியுபாவை தேடிவந்தன. தொழிற்சாலைகள், பாடசாலைகள் என நாட்டின் 6 ஆண்டுகள் ஆட்சியுள் அனைத்துப் பிள்ளைகளும் பள்ளிக்கு அனுப்பப்படனர். படித்துத்தேரிய முதியோரின் எண்ணிக்கை பெருகிற்று. உலக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாடு மாஸ்கோவில் கூடியது. பிடலின் பிரதிநிதியாக சே பங்குபற்றினார். அங்கு கியுபாவின் வளர்ச்சிக்கு உதவுமாறு நீண்டநேரம் வாதாடினார் சே. கல்ஜோ இதை நினைத்துப் பெருமிதப்பட்டதனாகு.

விவசாய அமைச்சப் பொறுப்பை சே ஏற்ற பின் அவர் ஆற்றிய கரும்புத் தோட்டச் சீர்திருத்தங்கள்தாம் கியுபாவை உலகின் சக்கரைக் கிண்ணம் ஆக்கியது. இரு நன்பர்களுமே ஆட்சியின் அதிகாரத்தில் இருந்து கொண்டபோதும் மாதத்தில் ஒருநாள்

வயலில் வேலை செய்யத்துத் தவிர்த்த தில்லை. சே யின் நிட்டங்களை பிடல் நிகறுவேற்றிக் காட்டினார். அதனால் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் பொருளாதாரத் தடை பொய்ததுப்போனது, சேயின் உருவங்களும் வாசகங்களும் கியுபாவின் தெருக்களில் இன்றும் காண முடிகிறது. இதற்குப் பிடிலென் நன்றியுணர்வே காரணம், கியுபாவின் பாடசாலைகள் காலையில் ஆரம்பிக்கும்போது சேது வேராவைப்போல் இருங்கள்” என்று மாணவர்களின் உறுதிமொழியுடனேயே ஆரம்பிக்கிறது என்பது ஒரு புதுமையான எழுச்சியின் நிலையான அடையாளமாகிறது. சே யின் நினைவு நினைம் விரும்புத் தாளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு 147 பிரசைக்ட்கும் ஒரு மருத்துவர் என்று கியுபா, மருத்துவத்துறையில் முன் னோடியாக உள்ளமையும் சே க்கு பிடல் காட்டும் நன்றியுண்வதான். கியுபாவின் மருத்துவர்களும் பொறியியலாளர்களும் உலகெங்கும் உள்ளனர். கியுபாவின் கல்விப் புரட்சியை “யுனிஸ்கோ” பாராப்டியிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலிருந்தும் நோயாளர்கள் கியுபாவுக்கு வருகின்றனர் என்பதும் ஒரு வரலாற்று உண்மை, இங்கும் சே + பிடல் என்ற நட்பின் அடையாளம் நெரிகிறது எனலாம்.

காருகளிலும் மலைகளிலும் நடந்த புரட்சிப்போராட்டங்களின்போது ஒன்றாகவே துங்பங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்கள். தங்களையே களத்தில் முன்னிலைப்படியுத்தி நின்றவர்கள். போராளிகளின் உணரவையே

தாங் கனும் உண்டவர்கள். இதனால் போராளிகளின் அபரிதமான அன்பிகளைப் பெற்றிருந்தார்கள். மலைக் காருகளில் காருக்குளிருடன் ஆஸ்மா நோயுடன் அவதிப்படும் நேரத்திலும் தளராது களத்தில் நிற்கும் தன் நன் பணையும் அவன் துகணவியையும் கண்டு பிடல் கண்கலங்கியதுண்டு. பிடல் தலையையில் எதிரிப்பும் மாட்சுக் கொண்டு கழிந்துகொண்டு சே பட்ட அவலம் சொல்லின் நூற்றன்று. அவர் தப்பிவந்தபோது இந்த மனிதனிடம் பிசாக கூடவே இருக்கிறது எனச் செல்லமாகக் குறிப்பிடுவாராம் சே. முதல் களத்தில் சே காயப்பட்டுக் கீழே மயங்கவிழுந் வர் சில விநாடிகளில் எழுந்து நின்று மீண்டும் துப்பாக்கியை இயக்க ஆரம்பித்ததைக் கண்டு பிடல் அசந்தே போனாராம். போராளிகளிடம் பிடல் கண்டிப்பாகும்போது சே கனிவாக இருப்பார்.

இருவர் வாழ்விலும் கடமையுணர்வும் காலம் பிச்காத செயற்பாடுகளும் இருந்தன. இருவருமே சொன்னவற்றை என்றும் மறுதலித்ததில்லை. ஒரு முறை பிடல் ஒரு நிகழ்வில் மக்களுடன் பேச ஓப்புக் கொண்டிருந்தார். தீடிரென விழுந்து மழுங்காவில் காய மேற்பட்டபோது அந்த நிகழ்வில் 17 நிமிடங்கள் தாழ்நித்தே கலந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்தகாக முதலில் மக்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டதன் பின்புதான் பேசத் தொடங்கினார் பிடல். பொலிவிய மக்கள் போராட்டத்தை வழிநடத்த வருவேன் என்று கொடுத்த ஒரு வாக்குறுதிக்காகவே தனது கியுபிய சிறப்புக் குடியிரும்பையும்,

உயர் பதவிகளையும், ஏன் தன் நன்பகளையும் கூடப் பிரிந்து சென்றார் சே. அங்கே அவருக்கு மரணமே காத்தியுந்தது. அந்தப்பிரிவின் தன் மை அளவற்ற சோகமயமானது. தன் நூல் பங்களில் பங்கேற்ற நன்பகளை இறுதிவரை இன்பமாக வழாகவைக்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் பிடலுக்கு என்றுமே இருந்தது. நட்பின் இறுக்கம் குறையவில்லை.

கியுப மக்களிடம் இந்த இருவரும் ஏற்படுத்திய மனமாற்றம் - பக்குவம் அற்புதமானது. ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கே குறிப்பிடலாம். ஒலிம்பிக் குத்துச்சன்றைப் போட்டிகளில் கடந்த முன்று ஒலிம்பிக் போட்டிகளிலும் கியுபநாட்டு வீரர் ஒருவர் தங்கப்பதக்கம் வென்றுவருகிறார். அவரிடம் ஒரு நிருபர் கேப்டார். உலகில் பல நாடுகளில் நடக்கும் குத்துச்சன்றைப் போட்டிகளில் நீங்கள் கலந்து கொண்டால் கோடி கோடியாக டாலரைக் குவிக்கலாம். ஏன் நீங்கள் அமெரிக்கா போக்கூடாது? எனக் கேட்டபோது அவர் கூறிய பதில் அந்த நிருபரை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. “பணத்துக்காக நடத்தப்படும் போட்டிகளில் கலப்போர் ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று ஒரு விதி உண்டு. எனவே நான் பணத்துக்காக அதில் கலந்து கொண்டால் கியுபா சார்பில் ஒலிம்பிக்கில் கலந்து கொள்ள இயலாது. தங்கப் பதக்கம் பெறும்போது கியுபா என உலகின் மூன் அறிவிக்கப்படுவதும், எங்கள் நாட்டுத் தேசியக்கீழ் இசைக்கப்படுவதும் நின்று போய்விடும். அதை மீழக க நான்

உடன்படமாட்டேன். இப்படி சொன்ன அந்த வீரருக்கு அந்த நிருபர்கள் மஹாக்ஷேயர் கொடுத்து வாழ்ந்தினார்களாய். பிடல் - சே நட்பு ஏற்படுத்திந்தந்த தேசிய உணர்வு இது. கியுபப் புரட்சியில் பிடல் தன் மக்களுக்காகவும், நாட்டிற்காகவும் போராட்டார். ஆனால் சே தன் நாட்டிற்காகவும் பொது மக்கள் சுதந்திரத்துக்காகவும் போராட்டம் நடாத்தினார். கியுபாவின் விடுதலையிலும், முன்னேற்றுத்திலும் சே யின் பங்கு ஒரு முத்திரைப் பதிவு பெற்றது எனலாம். தான் சர்வதேச மனிதன் என்பதை இறுதிவரை நிருபித்திருந்தார் அவர். இன்றும் புரட்சிமதானத்தில் அவரது உருவச்சிலை கம்பீரமாக நிற்கிறது. “பிடலுக்கு கிடைத்த வைவாள்” அவர் என்கிறார் தோழர் தா. பாண்டியன் “கிரண்மா” கப்பலில் (25 பேர் ஏற்றுக்கூடிய) 81 பேர் பயணம் செய்து தத்தளிந்துத் தலைதடியபின் நான்கீரில் நீந்திக் கரைசேர்ந்து நாட்கணக்காக ஊன் உரக்கமின்றி திக்குத்திசை தெரியாமல் காட்டிக் கொடுமைப்பட்டு, களத்தில் காயப்பட்டு இப்படி எந்ததனையோ துன்பங்களின் மத்தியல் 25 மாதங்களாகப் போராடிய அந்தப் போராட்டத்தில் அதன் இறுதியில் ஏற்பட்ட ஆட்சிவரை அந்த நட்பின் இறுக்கம் இடைவிடாமல் நொடர்ந்தே வந்தது. மரணத்தின் நுழைவாயிலில் அவர்கள் மாறிமாறி நின்றபோதும் அந்த நட்புத்தான் அவர்களை மீட்டுக் கொண்டந்தது.

தன் நன்பனுக்காக உயிரைக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருந்தவர் சே. தன் நகர்வின்

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தன் நண்பனை நினைவு படுத்துகிறவர் பிடல். 633 தடவைகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் இலக்கு களிலிருந்து உயிர்தப்பியவர் பிடல். சே தன் வாக்குறுதிக் காகலே மரணத்தைத் தழவிக் கொண்டவர். குற்றவாளிக் கூண் டில் தண்டனைக்கான இறுதிக் கட்டத்தில் பிடல் சொன்னது, “வரலாறு என்னை விட்டுவிக்கும்”. என்பது தண்ணைச் சூழ்ந்த எதிரிகளின் குண்டுகள் தன் உடலைத் துகள்போரும் சே சொன்னது “என்னைக் கொல்வதைவிட உயிருடன் விட்டுவிடுவதே உங்களுக்கு நல்லது” ஆனாலும் துரோகிகளின் 6 புல்லட்டுகள் அவரது உடலைத் தாக்கின. அவர் உடல் தரையில் சாய்ந்தது. சே யின் ஆத்ம பலத்தின் மூன் அவர்களின் குண்டுகள் பயன்றுப்போயின. சே யின் மறைவின் பின்பே அவர் இன்னும் பிரபலமானார். ஏகாதிபத்திய நாடான அமெரிக்கா பிரேரில், லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் உட்டப் பூலகின் பலபாகங்களிலும் அவரது உருவமும் பெயரும் பொறித்த உடைகள், பாவனைச் சாமான்கள், பளிங்குக் கற்கள், திருச் சீலைகள், மோதிரங்கள், மற்றும் ஆபரணங்கள் இன்னும் கோடிக் கணக்காக விற்பனை யாகிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. மாட்டின் லூதர் கிள், மகாத்மாகாந்தி, மண்டோலா, மாசேதூங், வாத்திங்டன், கரிபோல்டி என்று விடுதலைக்காப் போராடிய தலைவர்கள் அனைவருமே தம் நாட்டிற்காகவும், இனத்தின் விடிவிற்கா கவுமே போராடினர். ஆனால் சே மாத்திரமே உலகின் மனித

சுதந்திரத்துக்காகப் போராடி மடிந்தவர். ஆக சுதந்தியவேதம் சொல்லும் “மரணம் வாழ் வீன் முடிவு அல்ல” என்ற பதத்துக்கு இலக்கணமானவர் சே தான் இன்றும் அந்த ஆத்மபலத்தை உணர்த்தி நிற்கிறவர் பிடல். ஒரு ஆய்வாளரின் கருத்து இப்படி இருக்கிறது. “சே இல்லையென்றால் பிடல் கம்யூனிஸ்டாக மாறி இருக்க மாட்டார். பிடலின் சந்திப்பு இன்றேல் சே ஒரு மருத்துவராக, எரிமலைச் சிகரங்களில் ஏற்றும் சாகசக்காராக, ஆஸ்மாவடன் அவதிப்படும் நோயாளிக்கயாக, இலக்கிய வாதியாகவும் கவிஞராகவும் அவர் வாழ்ந்திருப்பார். இவர் களின் இணைவு கொடுத்த தெளிவுதான் இன்று கியுபா கருத்துக்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடு எனப் பெயர் பெறக் காரணமாகி இருக்கிறது. ஒரு புதிய உலகின் விளிப்புக்காக தங்கள் இளைம வாழ்க்கையைப் பணியம் வைத்துவிட்ட இந்த இரண்டு இதயங்களும் என்றும் வாழும்.

“நட்புக் கொண்டவர்க்கு இழிவும் துண்பமும் வந்த இடத்து அவர் துண்பத்தை நீக்கி நல்வழிச் செலுத்தி, தாங்கி தன்னால் செயலாற்றுமிடத்து அவரோடு உடனிருந்து தானும் துன்பப்படுவதுதான் நல்நட்பாகும்” என்கிறது குறள். இதோ வள்ளுவத்தின் விளக்கம்.

“அழிவினாலைவந்தீக்கி யாறுய்த் தழிவினீ் கண்
அல்ல வழிப்பதாம் நட்பு”

(நட்பு: குறள் 787) ■

உள்ளார் உந்நிக்கையலே

(புதுவடிவு)

ஊரார் உறங்கையிலே உற்றாரும் தூங்கையிலே,
 குள்ளாநரி வேடங்கொண்டு நான் வருவேன் சாமத்திலே
 குள்ளாநரி வேடங்கொண்டு வீட்டயலில் வருவாயானால்
 மெல்லவாரு பூனை போலே நான் நழுவிப் போய்வீடுவேன்
 மெல்லவாரு பூனைபோல நீநழுவிப் போவாயானால்
 பொல்லா நாய் வேடங்கொண்டு நாற்பறமும் தேழுவேன்
 பொல்லா நாய் வேடங்கொண்டு நாற்பறமும் தேழவந்தால்
 கயலாக மாறியெல்லோ குள்ளிரில் ஒளிந்திடுவேன்
 கயலாக மாறியெல்லோ குள்ளிரில் ஒளிவாயானால்
 வெண்கொக்காய் வானிலேறி வந்துன்னைத் தூக்கிடுவேன்
 வெண்கொக்காய் வானிலேறி எனைத் தூக்க வருவாயானால்
 ஆழக்டலைத் தேழுயங்கே ஸருமீனாய் மாறிடுவேன்
 ஆழக்டலைத் தேழ நீயும் ஸருமீனாய் ஆவாயானால்
 போர்க்க கப்பல் போல வந்து உனை வேட்டை ஆழுவேன்
 போர்க்கப்பல் நீயானால் ஆழக்டலும் நானாவேன்
 அதிலே பேரலையாவேன் புயலாகி உனைச் சூழவேன்
 போரடங்கி ஓய்ந்த பீன்னே இளங்காற்றாய் வீசிடுவேன்.

எஸ்.முத்துக்குமாரன் எழுதிய

வீரவில்லாளி

(இலக்கிய நாடக நூல்)

வீரவில்லாளி

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் நடாத்திய ஒய்வுபெற்ற உதவிப் பணிப்பாளர் நாயகம் எஸ்.முத்துக்குமாரன் எழுதிய “வீரவில்லாளி” இலக்கிய நாடக நூலின் அறிமுகவிழா மகாஜனக் கல்லூரி மண்டபம், அரசடி, மட்டக்களப்பில் 15.08.2010 நூயிற்றுக்கிழமை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை சீரேஸ்ட் வீரவிரையாளர் கலாந்தி. செ. யோகராசா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

1960 களில் தொடர்ந்து வானோலி நாடகங்களை எழுதிய எஸ்.முத்துக்குமாரன் இப்போது ஏனோ எழுதுவதில்லை. அனாலும் என்ன? அவர் அப்போது எழுதிய பத்து அற்புதமான நாடகங்கள் இத் தொகுதியில் உள்ளன. விறுவிறுப் பான நடை. இவற்றைப்படிக்கும்போது ஒரு புதிய உலகில் (இலக்கிய உலகில்) சஞ்சரித்து மீண்டபிரமை ஏற்பட்டது.

இவை அனைத்தும் இலக்கிய நாடங்கள் ஆகும்.

வீரவில்லாளி

(அர்ச்சனன் கதை)

தோழி நீ வாழக்

(கலித்தொகை) - குறிஞ்சிக்கவி

பரி ஏறிய பரமன்

(மாணிக்கவாசக சவாமிகள் கதை)

தூது சென்ற காவலன்

(நள் - தமயந்தி கதை)

கலியின் வினை

(நளன் கதை)

சிவக்குழந்தை

(திருஞான சம்பந்தர்)

பூதகி

(கம்சன் கதை)

உருத்திராட் சப் பூணை

(வீரமாதித்தன் கதை)

நான் பிம்மரிஷி

(திரிசங்கு கதை)

இலக்கியமான மொழி நடையில் உரையாடல்கள் அமைந்து நாலுக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றன. அந்த நாட்களில் (1960) சானா (சண்முகநாதன்) இலங்கை வாணைவி நாடகத்துறைக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். நாடகப் பிரதிகளைச் சீசெய்து ஒலிபரப்புவதில் அவர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார்.

வாணைவி நாடகங்களுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன

i. குறைவான பாத்திரங்கள்

ii. குறைவான காட்சிகள்

iii. உரையாடுவோர் அறிமுகம்.

iv. சம்பவங்கள் உரையாடல்கள் மூலமே வெளிப்படுதல்

முதலிய இன்னோரன்ன நிபந்தனைகள் இருந்தன.

அதனால் நாடகங்கள் வெறும் உரையாடகல்லாகவே அமைந்து விடுவதும் உண்டு. பாத் திர அறிமுகத் தில் “யாரது கணபதிப்பிள்ளையா” என்ற பாத்திர அறிமுகத்தை “அந்தாவாறார் கணபதிப்பிள்ளை, பலாக்காயோட்” என நாகுக்காக சொல்லிவிடலாம்.

இவ்வாறு ஏராளமான நாடகங்கள் உரையாடல் மயமாகவே அமைந்துவிடும். இவை சில சமயம் ‘போர்’டிக்கவும் செய்யும். சாமர்த்தியமான ஒரு நாடகாசிரியர், சாமர்த்தியமான உரையாடல்கள் மூலம் நாடகம் ‘போரடி’க்காமல் செய்வார். அந்த வகையில் முத்துக்குமாரன் நாடகங்கள் முதல் இடம் வகிக்கின்றன. இவரது நாடகங்கள் படிப்பதற்கும் ஏன் நடிப்பதற்கும் கூட சுவாரஸ்யமாகவே அமைகின்றன.

முதற்கதை “வீரவில்லாளி” இந்திரன் மனைவி ஊர்வசி அர்ச்சனனிடம் காதல் கொள்வது. அர்ச்சனன் அவளை தாயாக நினைப்பது. ஊர்வசி அவனுக்குச் சாபியிடுவது. அவன் பேடியாவது. ஈற்றில் சாப விமோசனம் கிடைப்பது. இது ஒரு சாதாரண கதை. ஆனால் உரை நடையில் உயர்வு பெற்றது. தாய் மகனிடம் மோகம் கொள்வது சற்று நெருடலாகத்தான் உள்ளது. ஆனால் கதை இவருடையதல்ல இங்கையர்கோன் பலவருடங்களுக்கு முன் ஒரு பத்திரிகையில் எழுதியிக்கதை முத்துக்குமாரன் கைவண்ணத்தில் நல்ல நாடகமானது. “வீரவில்லாளி” என்ற தலைப்புக்குப் பொருத்தமான எச்சம்பவமும் நாடகத்தில் இடம்பெறவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“தோழி நீவாழ்க் குறிஞ்சிக் கலியில் வரும் ஒரு சம்பவம். சிலம்பன், கொடிச்சி, தோழி ஆகிய முன்றே பாத்திரங்களில் தலைவிக்காகத் தோழி தலைவனிடம் தூது சென்ற கதை கவித்துவமான மொழி நடை.

தலைவி தன் காதலை ஏற்க மறுத்தால் மடல் ஏறி உயிர்விடுவேன் எனத் தலைவன் கூறுகிறான். “மடல் ஏறுவது பேரிய அவமானமாயிற்றே தோழி. அவமானத்தைப் பற்றி எனக்கு அக்கறை இல்லை. களவொழுக்கம் தவறி வேறு பெண்ணை வரித்தல் நமது குலப்பண்புக்கு இழுக்கல்லவா?” எனகிறான் தலைவன் எப்படியோ ஊடல் தீந்து காதலால் ஓன்று சேர்கின்றனர்.

இக்கதைக்கு வித்தான் கலித்தொகைப்பாடல் வருமாறு.

“எந்தையும் யாயும் உனர்க்காட்டி

ஓளித்த செய்தி வெளிப்படக் கிளத்தபின்

மலை தெழு சிலம்பன் தலைவந்து இரப்ப

நன்றாயிரும் கொள்கையின் ஓன்றாகின்றே”

இவ்வாறே ஏனைய நாடகங்களும் கவித்துவமான நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. “பரி ஏறியபரமன்”, “வண்ணமகள்”, “தூது சென்ற காவலன்”, “கலியின் வினை”, “சிவக்குழந்தை”, “பூதகி”, “உருத்திராட சப்புனை”, “நான் பிரம்மரிஷி” முதலிய அனைத்து நாடகங்களும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

இந்நாடகங்களைக் காட்சிகளாகப் பகுத்துள்ள முறையும், பாத்திரங்களுக்கேற்ற உரையாடல்களும் நூலாசிரியரின் நாடக சிந்தனையை நன்கு தெளிவு படுத்துகின்றன. சிறுகதை, நாவல், நாடகம், இம் மூன்றிலும் எழுத்தாளனே ஒவ்வொரு பாத்திரமாக மாறி உரையாட வேண்டும். மனதுக்குள் உரையாடிக் கொண்டு பேப்பால் அதை எழுத வேண்டும். முத்துக்குமாரன் மொழிநடை இதற்கு நன்கு கை கொடுக்கிறது. அதன் காரணமாகவே அத்தனை நாடகங்களும் இலக்கிய நாடகங்களாகப் பரிணமிக்கின்றன.■

-அருள்மனி

அநீக்சலை!

02.08.2010 அன்று மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதியில் காலமான எழுத்தாளர் - கவிஞர் - நாடகாசிரியர்

அமர்ர. கத்ரவேலு அமரசங்கம்
(ஆரையர் அமரன்) அவர்களுக்கு “சௌகாத்தீர்” இன் அநீக்சலி

09.04.1926-02.08.2010

எழுந்தமூர் ஏந்தங்கும்

-அக்கரைச்சக்தி-

அவஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கியச் சங்கம் 2010 ல்
நடாத்திய கவிதைப்போட்டிக்காக வியற்றப்பட்டது.

வாங்கி வந்து வயல்நிலத்தில் வளர்ந்த பயிர்
சுந்தை மகாமுத்தாங்கி தனக்காக சுங்குதுல்பால்
உருண்டுவரும் பெரகலையின் உக்கிரத்துள் அகப்பட்டுப்
யாண்டு முழுமும் போதினிலைர் பொச்சுமட்கடக்கியில்ல
அகைப்பந்திக் கொண்ட அநையினாடோதாதல்
தப்பிடளைம் சங்காழின்ஜித் தவிக்கும் நினைபால்
மௌலிகியார் கட்டிவைத்த மெல்வீடுக்குசினியிலைச்
சால்திரியார் பார்த்து வாச்து சாமின்கள் சங்குதாள்
இருந்ததையும் இழுத்து இருந்தவீடுக்காரன்பால்
இருத்துமாலாம் வாங்கி திதயம் தியங்காமல்
மரத்த உலைக மாநில்டு திருக்கிள்ள
சிறுத்துமிற்க்கோர் எதிர்காலம் உண்டோ சிசால்?
முப்பதாண்டு மதுவையங்கே? முப்பகுடயின் அகமப்புவங்கே?
ஒப்பிடவே முழுாத உயர்வீற் தானொங்கே?

திப்பழயாய் எந்ருமீன்று எவ்வதான் கணாக்கண்டார்?
 அப்படியே அழிக்கவன ஓர் சாபமிடார்கள்?
 திந்தியகண நால் சுமாந்ததான் ரீசீம்.
 சிந்தியாது இன்னும் செம்மாறிலோன் அங்குசிசன்று
 தந்திரத்தில் தூர்ச்சிபயற்ற தமிழ்நாட்டுக்குள்ளாக்களை
 பந்தியிலை குந்திப் பாந்தொழும் சாப்பிடு
 அந்தியிலை ஒன்றும் அந்தாகை ஒன்றுமொன
 எந்தவித பயதும் திருக்காத வெள்ளக்களைச்
 செய்து நீவிவதுதான் செந்தமிரி இஸ்தியா?
 சய்த அவன் அம்பிழ்கு திருவாஜார் சத்துகணபர்?
 பீத்தாஜியன் சய்த பீத்தாகும் குழ்ச்சியஜாஸ்
 சத்திநாலம் மாநியது! தமிழர்குப் புறவிழ்ந்தார்!
 அவனிம்லோய்த் துக்சம் அகடைக்கலங்கள் கொருவதா?
 திவனிடம் போய் திருத்தலைவி மாந்திருதல் மெஜன்ஸ்தா?
 ஜட்டிப்பலைத்துலகை அச்சுறுத்தும் அவர்கிகள்
 நீடும் கந்தத்திலை செநுப்புமிகும் குண்டிருக்கும்
 கூட்டிவரும்லோத குறிப்பிலோர் அவர்கிகள்!
 முட்டிவிட்டுவிழக்கை பார்ப்பத்தான் முன்னிழ்பான்!
 தினத்துவத்தின் அடையாளம் திள்ளாமல் சய்தவாற்று
 களத்தினாங் பாசட்டிலாம் கடுகந்தியில் நடக்கிறது!
 சனத்திழங்குப்பாகுத தியந்தாஸ் சா ஏன்று
 நினைத்திடார்க்கொலூம்! நீண்டகாலப்பொர்க்கான
 காரணத்துக்கை கண்பேயக்காரியங்கள் தாவறங்கை?
 விரக்தியுடன் உள்ளவர்க்கு விவரிதான்றும் ஏன்பதுகணப்
 பிரத்தியசமாகப் புந்துளதா சிபகும்பாள்க்கம?

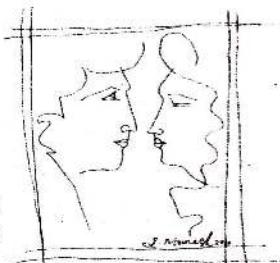
தீவிவதும் கூறாது தேர்தல்களை நடத்திவிடன்று
 அருக்குக்காதில்லை அணிவிக்க முயின்றார்?
 அப்பொரும் தொற்று அயதுப்பொரும் தொற்று
 சிறப்பில்லாம்பொகச் சிங்னானின்னாம் ஒக்
 கலாசாரம் பண்பாடு கட்டுப்பாவென்பதைமாம்
 கெள்விக்குறியாகப் பொய்க்காண்முகுக்கிறது।
 சிகாயிலுக்குப்பொகக் கிகாமாண்டரிடம் அழுமதியாம்।
 கவரவான் பண்கு ஓய்வு வந்துவிட காலனமய்யா
 உல்லாசபுரியாக நஸ்ளாக்ர மாந்திவிடு
 சல்லாபவிழுத்தகும் சாராயக்ககடக்குமாய்
 அப்பிருத்தி செய்ய அயத்தம் நடக்கிறது.
 ஈழத்தமிழர் எதிர்காலம் தீப்பழை
 நாசமாய்ப்பொகட்டும்! நீ செல்லும் நாவெல்லாம்
 தாக்கமுக்கவன்னா கல்வியையும் விண்கின்றாய்!
 சாதித்தமிழராயும் நீ சுந்திரம் குறைக்கவின்கூடி
 வெள்சென்கடக்கும் வெள்கிட்டு விருக்கின்றாய்!
 இத்தனை இழப்பமுந்தன் தியல்லையென் மாந்திவில்லை?
 சுந்துமையாய் வாழ்ந்து உளக்குப் பழக்கமில்லை!
 ஒள் ஒளைத்தின்பத்தான் உள் ஒத்து திருப்தியிருப்பு!
 விடுக்கொடுக்காமல் திருப்பதுதான் வீரவென்றாய்!
 மாந்தவான் கருத்திற்கும் மதிப்பள்க்க மனம் வருமா?
 நீயன்களை முதல் மாந்து! நீசெய்யாய் உள்ளனமும்
 ஈழத்தில் நிமித்தை முன்வாழும்! இழந்தவாந்தின்
 பயன் கைக்கும் நீயிருந்து பார்! ■

குறுங்கதை

துநுவங்கள்

-வேல் அழுதன்-

வியாழக்கிழமை. எனக்கு விடுமுறை. எனது திருமண ஆலோசனையகம் செவ்வாய், வியாழன் தினங்களில் மாத்திரம் திறக்கப்படுவதில்லை.

சபாரத்தினம் மாஸ்டர் எனக்கு விடுமுறை நாளெனத் தெரிந்தும், என்னைத் தனிமையிற் சந்திக்க எனது வீடுதே வந்து விட்டார். அவரைப் பற்றி உங்களுக்கு நான் கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும். அவரை எங்கள் ஊரில் “சைவம் சபாரத்தினம்” என்றுதான் அழைப்பார்கள். அவருக்குச் சுற்றுவட்டாரத்தில் நல்ல மரியாதை, எங்கள் ஊர் பாடசாலையில் நீண்ட காலமாக தமிழ், சைவசமயம் கற்பிப்பது சபாரத்தினம் மாஸ்டரே. பாடசாலையில் “வெள்ளி வகுல்” என்றொரு புதிய ஏற்பாட்டை ஏற்படுத்தி, வெள்ளி தோறும் பாடசாலை மாணவரிடையே இயங்றாவு பணம் வகுலித்து பாடசாலையிற் சமயப் பணிகள் மலர உழைத்தவர். இப்படி அவரைப் பற்றிய பல நினைவுகள் என் மனதில் பளிச்சிட அவருக்கு வணக்கம் தெரிவித்து, அன்பாக வரவேற்கின்றேன்.

“என்ன செய்ய வேணும்? சொல்லுங்கோ சார்” என்றேன்.

“தம்பி உங்கடை லீவு நாளிலை சொல்லாமற் பறையாமல் வந்திட்டன்”, என்ற மன்னிப்பக் கேட்கும் தோரணையிற் பேச்சை இழுத்து, “எனக்கொரு பிரத்தியேக அவசர அலுவல்...” என நிறுத்தினார்.

“என்னென்னு சொல்லுங்கோ, செய்ய முடிந்தால், செய்து தாரன்” என்றேன்.

“எனது மகன் மகானுக்கு (மகாதேவன்) ஒரு அடக்கொடுக்கமான குடும்பப் பாங்கான பெண் தேடித் தரவேணும்”

“சா...ர.... மகான் கலியானம் முடித்து, UK இல் நல்லாக இருக்கிறான் என்றங்கல்வா கேள்வி, மருக்கனும் வெளிநாடாம். வரவேற்பாளராக கம்பனி ஒன்றில் வேலை செய்வதாக அறிந்தன்”

“ஓம் தமிழ் எல்லாம் சரி! இப்ப அந்தக் கலியானம் முறிந்து போக்கு விவாகரத்தும் எடுத்தாச்சு”

“எ...ன்...ன.... சார்! மகானுக்கு இவ்வளவு கெதியாக இப்பிடி ஒரு முடிவா? என்ன பிரச்சினை சார்?”

“அவனுக்கு அவள் ஒத்துப் போகக்கூடியவள்ளல். அவள் ஒரு தினுசு!”

“என்ன சார்? விளக்கமாகச் சொல்லுங்கோ”

“அவள் தன் கூட்டாளிமாரோடை சேர்ந்து Night-Clubs போறது, ஒண்டுகூடி குடிப்பது யாமாகியும் விடு வந்து சேராமல் இருப்பது...”

“மகான் Backwordடாம்; Typical Villagerம், Party பண்ணத் தெரியாதா?”

மகானுக்கு உதவும் என்னைம் என் மனத்தில் உதயமானது. அத்தோடு “இருவேறு துருவங்கள் ஒன்றுடன் மந்திரான்று சேரவே சேராது. ஆத் தீ அலசி ஆராயாமல் - ஆழமறியாமல் காலை விட்டதால் வந்த கேடு” எனவும் என் மனம் சொல்லியது■

“அச்சுப்பே”யின் படைப்புவகீல் பெண்கள்

WOMEN IN ACHEBE'S WORLD

ரோஸ் உரே மேசு

Ross Ure Mezu

கறுகு கோங்ஸ் குருக்கறது.

1990 ல் இலக்கிய அபிமானிகள் அச்சுப்பேயின் வீவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடனார்கள். அப்போது அவருக்கு புகழாமாக வழங்கப்பட்ட வார்த்தைகள் மேலுள்ள உவமானமாகும். காட்டில் உயரமானதும் உறுதியானதுமான மரம் இர்கோ என்பதையும் பறவைகளின் அரசன் கழுகு என்பதையும் ஆபிரிக்க மண் பற்றிய பரிச்சயம் உள்ளவர்கள் அறிவார்கள். ஒரு பழமொழி கூறுவதைப்போல ஒருவரும் இரு தடவை இர்கோ மரத்தில் ஏற விரும்பார். ஒரு தடவை ஒருவர் அதில் ஏற்கூடும். மறுதடவை அவர் முயற்சிக்க மாட்டார். ஆனால் கழுகு இர்கோ மரத்தை அளக்கும், திரும்ப திரும்ப அதன் உச்சிமேல் பறக்கும்.

இந்த உவமானத்தில் இர்கோ மரம் ஆபிரிக்க இலக்கியத்தையும் கழுகு சின்னுவே அச்சுபோயையும் குறிக்கின்றன. அதாவது சின்னுவே அச்கபே தனது சக எழுத்தாளரையும் விட இர்கோமரம் என்கிற ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் உச்சியை பலமுறை தொட்டுள்ளார். ஆபிரிக்க இலக்கியம் என்று இன்று அறியப்படுவதன் வளர்ச்சியில் அவரின் பங்களிப்பு மகத்தானது. “சிதைவுகள்” என்ற சிறிய செல்விலக்கியப் படைப்புடன் அவரின் மகத்துவம் ஆரம்பமாகிறது. முதல் படைப்பு என்று சொல்லத்தக்க இதில் அச்கபே என்ற கழுகு இர்கோ மரம் என்னும் ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் உச்சியை அடைந்தது. மற்ற ஆண் கழுகுகளும் அதைப் பின்பற்ற வழிகோலியது, அங்கே இருந்துதான் கண்டவற்றை அனைவருக்கும் எடுத்தியம்பியது. இக்கட்டுரை பெண் கழுகுகளுக்கு என்ன விடப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆராய்கிறது. பின்வருவனவற்றை எனது ஆய்வு நுனித்து நோக்குகிறது.

1. அச்சுபேயின் கதை உலகில் பெண்களின் பாத்திரப்படைப்புகள் பற்றியும் அப் பாத்திரங்களின் சமூக பண்பாட்டு நிலைமைகள் பற்றியும் பெண்கள் தொடர்பாக ஆண்களின் நடத்தைகள் பற்றியும்.
2. பெண்கள் தொடர்பாக ஒரு மிதவாத நடைமுறை அவரின் படைப்புகளில் காணப்படாமையின் விளைவுகள் பற்றியும்
3. பெண் களின் தொடர்பாக அச்சுபேயின் முற் போக்கான மாற்றங்கள் பற்றியும்.
4. மற்றும் ஆபிரிக்க பெண்களின் எதிர்பாடு பற்றியும் இக் கட்டுரை கவனம் கொள்கிறது.

அச்சுப்பேயின் படைப்பில் வரும் இக்போ மக்கள் நைஜீரிய வழியின் பிரதி நிதிகளாக உள்ளனர். அவர்கள் ஆபிரிக்காவின் பெரிய தேசியங்களில் ஓன்றை சோந்தவர்கள்.

சமூக வரலாற்றுப்பண்ணை
நைஜீரியாவோ மொத்த ஆபிரிக்காவோ ஆணாதிக்கம் கொண்டதா? பதில் ஆம் கானா நாட்டில் அகான் போன்ற சில விதிவிலக் காக தாய்வழிச் சமூகங்கள் உள்ள போதிலும் ஆபிரிக் காவில் உள்ள மற்ற அனைத்து சமூகங்களிலும் முஸ்லீம், முஸ்லீம் அல்லது சமூகங்கள் யாவும்

ஆண் வழிச் சமூகங்களாகும் பேண் ஒடுக்கு முறை மற்றும் அவரின் தாழ்நிலை என்பவற்றின் அளவு, இயல்பு, மூலம் போன்றவை ஆபிரிக்க இலக்கிய வாதங்களில் முக்கிய பாடு பொருளாக உள்ளன. தங்கி நிற்பவர் களாகவும், நாதியற்றவர்களாகவும் உழைக்கத் தெரியாதவர்களாகவும் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய சார்பு இலக்கியவாதிகள் பெண்களைச் சித்தரித்தனர். ஏனெனில் அவர்களின் பெண்கள் அவ்வாறு இருந்தனர். இது கானாவின் அமாஅடாஅய்ரீ மற்றும் நைஜீரியாவின் புளோரா பாபா போன்றவர்களின் அழுத் தமான கருத்தாகும். இதற்கு மாறான கருத்தைக் கொண்டவர்கள் நைஜீரியாவின் புஞ்சி எம் செப்டாவும் அவரின் சுகபாடிகளுமாவர். பால் ஒழுக்கம் காரணமாக ஆபிரிக்க பெண்கள் பாரம்பரியமாக தாழ் நிலையிலேயே உள்ளனர். நான் இரண்டாவது கருத்தை ஏற்பவன். 19ம் நாற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த இசைவற்ற நிலைமையை காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களின் செயல்பாடுகள் மேலும் மோசமாக்கி விட்டன என்பதே ஏற்பட்டையது. காலனித்துவ ஆட்சியில் ஆண்கள் மாத்திரமே கல்விகற்றார்கள். ஐரோப்பிய பண்பாடோடு ஆபிரிக்கா கொண்ட உறவையும் முரண்பாட்டையும்

எடுத்துச் சொல்வதில் “சிதைவுகள்” பெரு வெற்றி பெறுகிறது. “சிதைவுகள்” உலகின் இருபதுக்கு மேற்பட்ட முக்கிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சின்னுவே அச்கப்பே தான் எடுத்து கொண்ட கால ஆபிரிக்காவின் சமூக பண்பாட்டு அமைப்புகளை கண்ணாடி போல் பிரதிபலிக்கிறார். அச்கப்பேயின் பெண் கள் குரலற்றவர்கள், முனைப்பற்றவர்கள்.

“பெண்கள் பிறந்தபோது” என்ற நூலில் அன்றீன றிச் என்பவர் ஆபிரிக்க பாரம்பரியத்தில் பெண்களின் நிலை பற்றி விரிக்கும்போது சமூகம் குடும்பம், கருத்தியல் மற்றும் அரசியல் அம்சங்களில் தகப்பனின் அதிகாரமே மேலோங்கி நின்றது. பாரம்பரியம், வழுமைகள், பழக்கங்கள், கல்வி, வேலைப் பிரிவினை போன்றவற்றுக் கூடாக ஆண்களே, பெண்கள் சமூகத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என்பதை தீர்மானித்தனர். ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் ஆண் ஆதிக்கம் ஊடுருவியுள்ள உலகமே சிதைவுகளில் வரும் உலகமாகும். இங்கே ஆண்களே எல்லாம், பெண்கள் ஒன்றுமேயில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால் பெண்கள் ஆண்களின் உடமையில் ஒரு

பங்கினராவர். இந்நாவலில் பெண்கள் மனைவிமார்களாக பலதடவைகளில் வருகிறார்கள். அவர்கள் கிழங்கு கிடங்குகளுக்கிடையிலும் அந்தஸ்து பெயர்களுக்கிடையிலும் தென்படுகின்றனர். அவர்கள் வெற்றிகரமான விவசாயி, பேரா் வீரன், மதிப்புக்குரிய மனிதன் என்ற பெருமைகளை பெற்றவனுக்கு மேலும் அணி சேர்ப்பவர்களாய் உள்ளனர். வாகிப்பி என்பவன் (பாத்திரம்) மூன்று பெரிய கிழங்குக் கிடங்குகள் ஒன்பது மனைவிகள், முப்பது குழந்தைகள் ஆகிய வற்றுக்கு அதிபதி. அவன் குலத்தின் மிக உயர்ந்த பட்டத்தையும் பெற்றவன்.

அச்கப்பே விபரிக்கும் சமூகம் ஒரு விவசாய சமூகமாகும். இச்சமூகத்தில் கிழங்குப் பயிர்கள் வளமையின் சின் னமாக உள்ளன. அது ஆண்மையோடு இணைந்ததாக கருதப்படுகிறது. அது பயிர்களுக்கு அரசன். ஒரு அறுவடைக்கும் மறு அறுவடைக்குமிடையே குடும்பத்தை போசிப்பவன் ஒரு பெரிய மனிதன். அபரிதமான அறுவடையைச் செய்ய நல்ல வேலையாட்கள் தேவை. வேலையாட்களில் கூடிய பங்கினர் பெண்கள். அவர்கள் பயிர்க் கெய்கை, காவல் காத்தல், பிள்ளைகளைப் பராமித்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்கின்றனர். நைஜீரிய விமாசகர்

ஒருவின் கருத்துப்படி அச்சுப் பேரின் உலகில் அவர்கள் காட்சியளிக் கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசுவதில்லை. அவர்கள் தண்ணீர்க்குடத்துடனும், விறகு கட்டுகளுடனும், சந்தைக் கூடை களுடனும் வருகிறார்கள். போகிறார்கள், அவர்கள் அனுமதி பெறாமல் எங்கேயாவது, எப்போ தாவது போனால் அடிவாங்குகின்றனர். பரந்த ஆபிரிக்கா பூராவிலும் இங்ளிஸ்மெதான் மற்றொரு ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் சோராவின் கதாபாத்திரமான ஜோடி தனது மனைவியை ஊழமொலவே வைத்திருக்கின்றான். சோராவின் ஜோடியும் சரி அச்சுப் பேரின் ஒகன்கோவும் சரி பெண்கள் வீட்டில் முடங்கிக் கிடக்க வேண்டும் என்று நம்புவார்கள்.

சிதைவுகளில் சமூகத்தில் நிகழும் கொண்டாட்டம் ஒன்றை அச்சுப்பே விவரிக்கிறார். “அந்தக் கூட்டம் நடந்து கொள்ளும் நிற்கும் அல்லது பேசும் தோரணையில் அது ஆண் களின் கூட்டம் என் பது தொரிந்தது. பல பெண்கள் அங்கே கிருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் ஒன்றும் பேசாமல் ஒதுங்கி நின்றனர்” பெண்கள் பலநூற்றாண்டு களாக விளிம்பு நிலைக்குட்படுத்தப் பட்டனர்,

கணக் கெடுக் கப்படாமல் விடப் பட்டனர், கரண்டப்பட்டனர், தரம் குறைக்கப்பட்டனர். ஆண்கள் உரையாடவில் அவர்கள் கலந்து கொள்வதில்லை, அவர்களின் ஆலோசனையை யாரும் செனிமடுப் பில்லை, நிதித் துறையில், முதாதையர் வழிபாட்டிடங்களில் அவர்கள் பங்கெடுக்க அனுமதியளிப் பதில்லை. அச்சுப்பே காட்டும் பெண்களின் நடத்தை மறுப்புச் சொல்லாது அடங்கிப் போதலாகும். விருது எதையும் பெறாத மனினா கவும் பெண்மை சார்ந்தவனாகவும் உலன்கே கருதப்படுகிறான். அவன் பெண் கிழங்கு என்று கருதப்படும் கிழங்கு வகை ஒன்றுக்கு மற்றக் கிழங்குகளைவிட தரத்தில் குறைந்து ஒப்பிடப்படுகிறான். ஒகன் கோ வெடுக்கென்று அவர்களை பார்த்து கூறுகிறான். “இது ஆண்களுக்கான கூட்டம்.” தனது வளர்ப்பு மகளை கொன்றுவிட்ட குற்ற உணர்வுடன் அவன் தனக்கு தானே “கிழவிபோல் நடங்கிக் கொண்டிராதே” என்று கூறுகிறான். வேறொரு கொலை காரணமாக தனது தாயின் ஊருக்கு அடைக்கலம் தேடி ஒடுக்கிறான். இந்த வகை மிகைப்படுத்தப் பட்ட ஆண்மை, ஒரே மாதிரியான ஆண், பெண் வகைகள், பால்பேதம், வன்முறை போன்றவை சமூகத்தில் இணக்க மின்மையை தோற்று

விக்ரிது. இவைகள் பெண்கள் பற்றி அச்சறையின்மையின் விளைவுகளாகும்

இவ்வாறான குறைபாடுகள் ஒசன் கோவின் வீழ்ச்சிக்கு வழி கோலுகின்றன. சமூகத்தின் வாழ்வியலை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தை முன்னுணர்த்துகின்றன. அவனின் செவிகளில் சமூகத்தின் சகல சிறப்பு களும் எதிரொலிக்கின்றன. பலவீணங்கள், பட்டம், பதவி இல்லாத வர்கள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், விரட்டப்பட்ட வர்கள், இரட்டைப் பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாம்மா என்போரிஸ்லம் அந்திய மதமான கிறிஸ்தவத்துக்கு ஆதரவு வழங்கத் தொடங்குகிறார்கள். கிறிஸ்தவம் அக் கணத்துள் மெல்ல நுழைகிறது.

பெண்கள் தொட்பாக ஏற்ற நடைமுறை கண்மை.

மேற்குறித்த வன்முறை முரண்பாடு களுக்கு காரணம் சமூகத்தில் பெண்களின் நியாயமான செல்வாக் கின்மையாகும். இப்பண்பின்மையை ஒரு நாட்பார் கதையை விபரிப்பதன் ஊடாக அச்சபோ விளக்குகிறார் என்கின் றனர் விமர்சகர்கள். வளமையின் அல்லது பெண் இயல்பின் குறியீடாக வரும் பூரிச்சும் ஆண் நடைமுறையின் குறியீடாக வரும் வானத்துக்கும் இடையிலான சண்டையை விபரிக்

கும் பாங்கில் இந்த நாட்பார்க்கதை ஆண்மைக் கும் பெண்மைக் கு மின்பிளன் முரண்பாட்டை விழுசுகின்றது என்று டொனால்ட் வெய்ஸ்ரோக், காதிரமடான் போன்றவர் கள் கருதுகின்றனர். மழையைப்பிடித்து வைத்துக் கொண்டு அதை பூமிக்க விடத் தயங்கும் வானத்தை ஒக்கொங்கோ வக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள் அவர்கள். அவன் மெல்லிய உணர்வுகளை வெளிக்காட்டத் தயங்குகிறான்.

இந்த நாவலின் துண்பியல் நாயகனான அவனின் துயரமும் வீழ்ச்சியும் இக்போ குலத்தினரின் துயரத்தோடும் வீழ்ச்சியோடும் ஒப்பிடு செய்கின்றனர். இறுகிய, உறுதியான வெள்ளையரின் சமயத்தின், அமைப்புகளின் முன்னால் அக் குலத்தவர்களின் சமயமும் ஏனைய அமைப்புகளும் சிதிலம டையத் தொடங்குகின்றன. இதற்கெ ல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் அச் சமூகத்தில் பெண்கள் தொட்பாக ஏற்ற ஒழுங்குகளும் நியாயமான நடை முறையும் இன்மையாகும்.

அச்சபோயின் பெண் பாத்திரங்கள் மேற் சொன்ன பாங்கில் கவனத்தை கவர்வனவாக உள்ளன. அவை கமராலே போன்ற நீக்ரோத்துவ எழுத்தாளர்களின் படைப்பில்

காணப்படும் இலட்சிய தாமிராகவும் உள்ளனர். கமராலேயின் பாத்திரமான நேகா “தாமிரமையின் வீரத்துக்கு” அடையாளமாக வருகிறாள். அச்சுப்பேயின் கதாநாயகன் ஒக்கொங்கோவின் மாமன் உத்செண்டு மிக உயர்ந்த அதிகார முள்ள தாய் பற்றி கூறுகிறான்.

“குழந்தை தகப்பனுக்கு சொந்தமானது. ஆனால் தகப்பன் குழந்தையை அடித்தால் அது தனது தாயிடம் அரவனைப்புக்காக ஒடுகிறது. ஒரு மனிதனின் நிலைமைகள் சாதகமாக இருக்கும்போது தனது ஊரில் இருக்கலாம். ஆனால் துப்பமும் துயரமும் ஏற்படும் போது தாயின் ஊரில் தஞ்சமடைய நேர்கிறது. அங்கே தாய் குழந்தையை பாதுகாக்கிறான்”

அச்சுப்பேயின் நாவலில் மதிப்புக்குரியவளாக வரும் ஒரே ஒரு பெண் பாத்திரம் சிலோவாகும். அவள் குன்றுகளினதும், குகைகளினதும் கடவுளின் பூசாரி. அந்த வகையில் அவள் சாதாரணமானவளில்லை. புனிததன்மை வாய்ந்தவள். விசித்திரமான கையற்ற மேலாடை அணிந்து அவள் அசாதாரணமான வளாக தோன்றுகிறாள். அவளால் மாத்திரமே ஒக்கொங்கோவை எச்சிக்க முடிகிறது. “அக்மாலா தெய்வத்திடம்

சொற்களை அளந்து பேச வேண்டும் கடவுள் பேசும் போது ஒரு மனிதன் எவ்வாறு பேசமுடியும்” என்று அவனை கண்டிக்கிறாள். பெண் பூசாரிமுன் அடங்கிப் பேவதற்கு மாற்றீடாக தனது சொந்தப் பெண் களை அடக் கியாள முனைகிறான் ஒக்கொங்கோ. அவனின் மனைவிகேட்கிறாள் “இகென்..புனாநீ என்ட காலம் எங் களோடு இருப்பானா” அதற்கு அவன் “நீ பெண்களுக்குரியதைச் செய், நீ எப்போது குலத் தலைவனாக மாறினாய்” என்று கீறிப்பாய்கிறான்.

அனி அல்லது அலா என்ற பூமித் தேவதை மக்கள் மீது அழிவுகளை ஏவிவிடும் வல்லமை பெற்றவள். அவள் வனத்தின் தெய்வமும் கூட. அவள் குழந்தை பேற்றை தரவும் அதை மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ளவும் முடிந்தவள். அவள் இரட்டை குழந்தைகளை வெறுக்கிறாள். அவைகளை தூக்கி எறிந்துவிட விரும்புகிறாள். வொட்கப்பட வேண்டிய நோய்களுக்காளாகி இறப்பவர்களை தனது மன்னில் புதைப்பதை விரும்பாதவள். அவள் இரட்டை முகம் கொண்ட கிரேக்க தேவதைக்கு ஒப்பானவள். பன்டரா, சிசே, மீடியா, கிளைடெம்நெஸ்டா போன்ற தேவதைகளை வணங்கிய

புராதன கிரேக்கர்களைப் போல உலுவியா ஆண்களும் பெண் தெய்வங்கள் மீது பயபக் தி கொண்டிருந்தனர். இந்த பெண் தெய்வங்கள் மீது கொண்ட மதிப்பை விட அவர்கள் மீது கொண்ட உள்ளாந்த பயமே அவர்களை ஆட்டிப்படைத்தது. இந்த பயத்திற்கு பதில்டாக நிஜப் பெண் களை அடக்கியானத் தலைப்பட்டனர்.

அச்சுப்பேயன் பெண் பற்றிய முற்போக்கான பார்வை

மேலோட்டமாக பார் த் தாலே அச்சுப்பேயன் படைப்புகளில் பெண்கள் பற்றிய பார்வை படிப்படியாக அபிவிருத்தியடைந்துவந்திருப்பதை காணலாம். அச்சுப்பேயன் பெண் பாத்திரப்படைப்பில் மாற்றம் மிக தெளிவாக தெரியும் படைப்பு “கிணிமேல் கிலகுவில்லை” என்னும் நாவலாகும். அந்த நாவலின் இறுதியில் ஒபிழக்கோவோ இறுகிப் போன பாரம்பரியத்துக்கு பணிந்து போகிறான். அதன் அடையாளமாக வரும் அவனின் தாய் ஒதுக்கப்பட்டவளான கிளராவை அவன் திருமணம் செய்தால் தற்கொலை செய்வேன் என்று அவனை பயமுறுத்துகிறாள். பொருளாதார நீதியாக சுதந்திர ஜீவியான கிளரா வெளிநாட்டில் கல்வி பயின்றவன். தொழில் முறையில்

அவன் ஒரு தாதி. அவன் நவயுகப் பெண்களின் பிரதிநிதி. “மக்களில் ஒரு மனிதன்” நாவலில் பாடகிகள் நாட்டியகாரிகள் ஆகிய பாரம்பரிய தொழில்களை புரிவார்களாக பெண் பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசியல் வாதிகளுக்கு அணிசேப்பவர்களா கவும் அவர்கள் வருகின்றனர். ஓரளவு படித்த பெண்ணான திருமதி. எலினேஜேன் முக்கியத்துவமில்லாத பெண்ணாக படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அவன் பணக்காரியாகவும் சுதந்திரமான வளாகவும் இருந்தாலும் துயரப்படுகிறாள். இன்னொரு பாத்திரமான நன்காவின் மனைவி காலனித்து வத்தின் வாரிக் கொழில் முறைக்கல்வி பெற்றவன். அவன் தனது கணவன் இளம் பெண்ணான எட்னாவுடன் கள்ள தொடர்பு கொண்டிருப்பதை மிகு அத்தொட்பு கெதிலில் திருமணம் வரை போகப் போவதியிட்டும் கவலையடைகிறான். திருமதி. நன்கா இதனையிட்டு ஒடிலிமிடம் புகார் செய்கிறாள். ஒடிலி திருமதி. நன்காவின் கணவனை பதவி நீக்கம் செய்ய முனைகிறாள்.

மக்களில் ஒரு மனிதனில் ஒரு உறுதியான பாத்திரமாக யூனிஸ் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அவன் ஒடிலிமின் பள்ளித் தோழன் மக்களின்

காதலியாவாள். அவன் பொது மக்களுக்கான ஒழுங்குமுறை என்ற அமைப்பை உருவாக்கியவன். அவ்வமைப்பு தலைவர் நன்காவின் ஊழல்களை எதிர்க்கிறது. மக்ஸ் அரசியல் சூண்டர்களால் சுட்டுக்

கொல்லப்பட யூனிஸ் தீவிரமாக பழிவாங்கும் நடவடிக்கையை எடுக்கிறான். “அவன் கைக்குட்டையை எடுப்பது போல் தனது கைப்பையிலிருந்து பிஸ்டலை எடுத்து தலைவர் கோகோ மீது இரண்டு தடவை கூட்டான் அதன்பிறகு மக்ஸின் உடல் மீது விழுந்து ஒரு பெண் போல அழுத்தொடங்கினாள். என்று அச்சுப்பெ அதை வியிக்கிறார். அவனை விசித்திரமான பெண் என்று சனங்கள் கதைக்கத் தொடங்கினர். சட்டமும் ஒழுங்கும் சீர்குலைவு, கொள்ளை, தீவைத்தல், அரசியல் படுகொலைகள் என்பன மலிந்த கதையில் ஒரு பெண் ணின் வெஞ்சினம் கொண்ட நடவடிக்கை புதுமையாகிறது.

மாற்றத்தின் காற்று நடைமுறை வாதியான அச்சுப்பெயை பரிபூரணமாக மாற்றி விடுகிறது. ஆயினும் இம்மாற்றத்தின் சாயல்களை அவரின் பாரம்பரியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட “சிதைவு களிலும்” “கடவுளின் அம்பு” விலும்

காணமுடிகிறது. மாறும் உலகுக் கேற்ப எவரொருவர் நெகிழ்ந்து கொடுக்காமல் உள்ளாரோ அவர் துடைத் தெறியப்படுவார். இதுவே அவின் நாவல்களின் மையத்தொனிப் பொருளாகும்.

“அவன்னாவின் ஏறும்புற்றுக்கள்” நாவலில் ஒருபத்திரிகையாளாகவும் எழுத்தாளாகவும் வரும் ஜெகமின் மனமாற்றம் ஊடாக அச்சுப்பெ ஒரு செய்தியை தருகிறார். அது பெண் களை ஒதுக்குவதுதான் ஆபிரிக்காவின் தூர்ப்பாக்கியத்துக்கு காரணம் என்பதாகும். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு கெளாவப் பட்டம் பெற்ற பீற்றிஸ் ஊடாக அச்சுபேயின் பெண்கள் பற்றிய புதிய பார்வை வெளிப்படுகிறது. ஜெகம் என்னும் பாத் திரமும் இதை வெளிக்காட்டுகிறான். தனது பெண்கள் பற்றிய முன்னைய பார்வை மதிக்கத்தக்கதெனினும் கூடிய அளவு இலசியத்தன்மை கொண்டது என்று கருதுகிறான். நீக்ரோ பண்பின் ஒவ் வொரு பெண் ணையும் பரிசுத்தமான இடத்தில் வைத்துப் பார்க் கின்றான். நேகானவையும் அவ்வாறு தான் வைத்திருக்கிறான். அப்படியுள்ள பெண்களால் மாறும் உலகிற் கேற்ப யதார்த்தமான முடிவுகள் எடுக்க முடியாமல் போகிறது. ஏனெனில் அவர்கள்

பழைய காலத்தில் வாழ்கிறார்கள். அந்நாவலில் வரும் பீற்றி பெண்ணிய கருத்தாக்கத்தின் ஆழ்ந்த விளக் கங்களை அவனுக்கு உணர்த்து கிறாள். அவள் தெளிந்த அறிவுள்ளவள், சுதந்திரமானவள், தன்றிலை உணர்ந்தவள், பெண்கள் இனியும் அவர்களின் போக்கிடத்தில் இருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. அந்த இடம் இப்போது தொலைவாக போய்விட்டது. காலத்துக்கு பொருத்த மில்லாத சபிக்கப்பட்ட இடமாகவும் மாறிவிட்டது என்று அவள் கூறுகிறாள். அச்சப்பே இங்கே பீற்றி ஊடாக ஆபிரிக்க பெண்ணுக்கான அறவலிலைமையையும் அறிவான் மையையும் வரையறுக்கிறார். ஏனெனில் பெண்களை காலடியில் வைத் திருந்த பழைய சமூக நிலைமைகள் முற்றிலும் இன்று மறைந்துவிட்டன.

பெண்ணியம், பெண்வாதம் மற்றும் நவீன ஆபிரிக்க பெண்கள்.

பெண்ணிய கருத்தாக்கம் பெண்கள் பற்றிய சுயவிழிப்பை கருத்தில் கொள்கிறது. கூகி வாதியாங்கோவின் பெண் பாத்திரங்களான வன்ஜா (இரத்தத்தின் இதழ்கள்) வரிங்கா (சிலுவையில் தொங்கும் சாத்தான்) போன்றவர்களை போன்று ஆபிரிக்க பெண்கள் தங்களது நாட்டின்

வரலாற்று கடமைகளை சிறப்புடன் நிறைவேற்றுகின்றனர். அவர்களை அடக்கியாழும் அல்லது அலங்காரப் பொருளாக்கும் சக்திகளுக்கெதிராக பேரர்க் கொடி தூக்க தொடங்கி விட்டனர். அவர்கள் மாற்றத்தின் விருப்பத்துக்கு ஏற்ப விருத்தியடை கின்றனர்.

1966 புளோராவாபா “எஃபுறு”வை வெளியிட்டார். அது ஆபிரிக் கிலக்கியத்தில் ஆண் ஆசிரியர்களால் படைக்கப்பட்டதும் அச்சில் வார்த் தெடுபட்டது போன்றதுமான பெண்பாத்திரங்கள் வழக்கொழிந்து போவதை கோடிகாட்டியது. எஃவுறு சீதனம் கொடுக் காமல் தனது கணவனை தானே தேர்ந்தெடுக்கிறாள். அவள் அறிவு தெளிவுடன் “பெண்களை பலிக்கடாவாக்கும், ஆண் முதன்மைப் பண்பாட்டின் ஓரம் கட்டும், நடைமுறைகளை விட்டுவிலகிச் செல்கிறாள்.” ஆனால் அவள் குழந்தைப் பேறின்மை, பலதாரம், நம் பிக் கையீனம் போன்றவற்றால் துன்புறுகிறாள். தனது இரு திருப்தியற்ற இரு கணவர்களாலும் கைவிடப்படுகிறாள்.

தனது மற்றொரு நாவலான “இடு” (1970) வில் ஒரு மீன்பாலை ஒன்றை மேற்கொள்கிறார். வாபா, மலட்டுத் தன்மையுள்ள ஒரு மனிதனை

பாத்திரமாக்குவதன் ஊடாக அதனை செய்கிறார். அவரை ஒத்த உணர் வுள்ள கானா நாட்டைச் சேர்ந்த அமாஅடாவும்பே (பேமின் இரண்டும் கெட்டான் நிலை என்ற நாடகத்தின் ஆசிரியர்) அறியப்பட்டாலும் வாபாவே ஆண் மேலாதிக்கத் துக் கெதிராக தனித்து குரலெழுப்பிவந்த ஒரே பெண் நாவலாசிரியராவார்.

வளமான எழுத்தாளரான புஞ்சி எம் செட்டா “தாய்மையின் பெருமிதம்” வாதக் குழுவில் இணைந்தவர். இவரைப் பற்றி நெஞ்சியாவின் பெண் விமர்சகர் ஒருங்ஜூமி எழுதுகிறார்.

“வாபாவை சவால் விடுபவர் என்றால் எமசெட்டா போராளி. முதல் தடவையாக பெண் பாத்திரங்கள் ஊடாக பெண் வாசகர்கள் தங்களது தந்தையர்களாலும் தாயர்களினாலும், சகோதரர்களினாலும் மாமன்களாலும் மகன்களாலும் தாங்கள் அடக்கப் பட்டிருப்பதை உணர்த் தொடங்கினார்.”

எமசெட்டாவின் எல்லா நாவல்களும் பெண் ஒடுக்குழற்றையை விரிவாகப் பேசுகின்றன. பாரம்பரிய நடை முறைகள், முக்கங்கள் என்ற நுகத்தடியில் சிக்கி அல்லவுறுபவள், அடிமைச் சிறுமி என்பன அவரின்

நாவல்களில் திரும்ப திரும்ப வரும் பாத்திரங்களாகும்.

இவ் வாறு ஆபிரிக்க பெண் நாவலாசிரியர்கள், நாடகாசிரியர்கள், கவிஞர்கள், இலக்கிய விமர்சகர்களின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டு போகிறது.

ஆண் மேலாதிக்க உணர்வை புறம்தள்ளி விட்டு கல் வியை பெண்களுக்கு வழங்கும் தங்களது தந்தையர், தாயர், சகோதரர், மாமா போன்றவர்களுக்கு ஆபிரிக்க பெண்கள் கடமைப்பட்டவர்களாக உள்ளனர். இந்த உள்ளளவினால் ஆபிரிக்க பெண் எழுத்தாளர்கள் பெண் களைப் பற்றிய தப்பான கற்பிதங்களை சிதறடித்து வருகின் றனர். அவர்கள் பெண்களை மந்திர வாதியாக, போக்கிடமற்றவர்களாக, அடங்காப்பிடாரியாக, கவர்ச்சிக் கணியாக, சலன புத்தி கொண்ட துத் தேவதையாக சித்தரிப்பதை வெறுக்கின்றனர். இவ்வாறான பெண் எழுதாளர்களுக்கு துணையாக சில ஆண் எழுத்தாளர்களும் உள்ளனர். அவர்களில் சிலர் இசிடீர் ஒக்பெக், ஒஸ்மான் செம்பனே, கூகிவாதியாங்கோ, மொங்கோபெடி, ஹூரன்ரிலூப்.

பாரம்பரிய ஆபிரிக்க பண்பாட்டின் ஆண் மேலாதிக்க தன்மை காரணமாக ஆபிரிக்காவில்

பெண்ணிய சித்தாந்தம் புரட்சிகர மானதாக இல்ல. ஆனால் அது ஜரோப்பிய அமெரிக்கபெண்களுக்கு பால் வேற்றுமையை கணவதாகவும் வாக் குரிமை, சொத் துரிமை போன்றவற்றை பெற்றுத் தருவதாகவும் உள்ளது. ஆனால் ஆபிரிக்காவிலும் அதன் புலம்பெயர் சமூகங்களிலும் அது அவ்வாறு செயல்படவில்லை. ஏனென்றால் இங்கே பெண்ணிய சித்தாந்தம் இன, வர்க்க, பண் பாட்டு அம் சங் களால் பாதிப்புறுகிறது. மேலும் ஆபிரிக்க பெண்கள் தமது ஆண்பாலினரை அந்நியராக கருதுவதில்லை. அத்தோடு தமது பாரம்பரியத்தில் கட்டுண்டு கிடக்கும் தமது சகோதரிகளை விலக்கிவைக்கவும் முடியாதவர்களாக உள்ளனர். தமது பாரம்பரிய சம்பிரதாயங்களும் வழமைகளும் பேணத்தக்கதென கருதுகின்றனர். இந்த நிலைமை களால் மாற்று சித்தாந்தத்தின்பால் பெண் வாதத்தின் பால் அவர்கள் கவனம் திரும்புகிறது. அவில் வோக்கர் என்பவரால் செப்யமிடப்பட்ட இச்சித்தாந்தம் கறுப்பினத்தவர்களின் கலாசார வேர்கள், வாழ்வியல் இலட்சியங்கள் என்பனவற்றை உட்கொண்டது. அதேவேளை கறுப்பு பெண்மைக்கு சமநிலை தருவது துங்பங்களை கயமாக

கணவதற்கும் பூரண செயல் பாட்டுக்கும் வழிகாட்டுவது. மொத்தத்தில் இர்கோ மரத்தில் ஏறுவதற்கு பெண்கள் தயாராகி விட்டனர். கல்வி, மீண்டெழும் துடிப்பு, உயிர்த்தல் போன்றவற்றின் துணையுடன் பெண் கழுகுகள் இர்கோ மரத்தை அளக்கவும் அதன் உச்சிமேல் பறக்கவும் துணிந்து விட்டன. அவைகளின் ஆற்றல் கருக்கு எல்லையே இருக்காது.

இப்போது ஆபிரிக்க பெண்கள் சிறப்புமிக்க பங்களிப்புகளை புரியத் தொடங்கிவிட்டனர். விரிவுரையாளர், போர்சியர், பல்கலைக்கழக தலைவர், மற்றும் ஆணையாளர் அமைச்சர், செனட்டர், ஆளுநர், அரசியல் கட்சித்தலைவர், இயக்குனர் என்று அவர்களின் பணிகள் விரிகின்றன. பலாத் காரமணம், கந்தகந்த்ரல், விதைவை நடை முறைகள் என்னவற்றுக் கெதிராகவும் அவர்கள் போராடுகின்றனர். இலக்கிய இயக்கங்களிலும் அவர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர். ஆபிரிக்க பெண்கள் இப்போது ஆண்களுடன் இணைந்து தேசிய முன்னேற்றக்குக்கு உழைக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். இதன் மூலம் அவர்கள் தன்னிலை உணர்வையும் நிறைவையும் பெற்றுமுடியும். ■

-தமிழாக்கம்-

சா. திருவேணிசங்கமம்.

இரு படைப்பாளரின்

மனப் பதிவுகள் —

15

கவிவிலை

கவிதை என்பது மொழியின் வித்தியாசமான ஒரு பரிமாணம். மொழியின் சிறப்புக்கும். அழகுக்கும் கவிதைதான் முன் நுதாரணம். பேசுவது போலில்லாமல். மற்ற எல்லா எழுத்தும் போலில்லாமல். எழுவாய் முன் பயனிலையும். பயனிலை முன் எழுவாயுமாக. முரண் தொடையாக வெளியாவதே கவிதை. கவிதை ஒரு நேர் கோடல்ல. வளைந்தும். நெளிந்தும். நெளிந்தும். வளைந்தும். சுருங்கியும். மடங்கியும் தொடர்ந்து செல்லுகிற ஒரு வித்தியாசமான வார்ப்பே கவிதை.

கவிதைக்கு கட்டுப்பாடுண்டு. கட்டுக் கோப்புண்டு. சட்டதிட்டமுண்டு. இந்தச் சட்டதிட்டங்கள் தளரும் போது. தளர்த்தப்படும் போது. மீறும்போது. கவிதையின் அழகும். ஸாவண்யமும் அற்றுப்போய் அது வெறும் சொல்லுக்கு மாளிகையாகவே தோற்றும் காட்டும்.

இலக்கண அழகுடன் சந்தி பிரித்தத்தகுந்த கவிதைகள். இலக்கணத்தளைகளைப் போதமுடன் உதறிப் புனையப்படும் கவிதைகள். மத்தாப்பைப்போல பொறிபறக்கும் சொல்லடுக்குகளைக் கொண்ட கவிதைகள். இப்படி கவிதைகளில் எத் தனையோ வகையிருக்க.. இப்பொழுதுதெல்லாம் கவிதையென்ற பெயரில் மிகவும் ஊத்தையான் “அகநிகழ்வுகள்” கவிதையாகி வந்து அருவருப்பை மூட்டுகின்றன. மொழியை அகத்தப்படுகின்றன.

மரபு இலக்கண விதிமுறைகளை உதறிவிடுவதாலோ. அல்லது கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதாலோ வெற்றுவார்த்தைகள் கவிதையாகிவிடாது. கேட்டுக்கேட்டு தேய்ந்துபோன படியங்கள். உவமை. உருவகங்கள். செல்லவித்துப்போன சிந்தனைகளைத் தாங்கி வருவதாலும். கவிதை நிலைபெற்று நின்று விடாது.

கவிஞர்யின் உயர் கருத்து.

தனியாக கருத்துமட்டும் கவிதையாகிவிடாது. கருத்தும், அனுபவமும் கலந்து. கருத்தங்கி உருவாகிவரும் கவிதையே வெள்ளும் கவிதை. வீரியமுள்ள கவிதை.

காலத்தோடு ஒத்துப் போகாமலும், தான் வாழும் காலத்தைப் பிரதிபலிக்காமலும், “சம்மா கற்பனைக் குக்காட்டும்” எந்தக் கலைப்படனைப்பையும், படைப்பாளனையும் காலம் நினைவில் வைத்துக் கொள்வதில்லை. ஆர்வங்கள் மட்டுமோ, அலவது கோரவை கோரவையான அழகுதமிழ்ப் பொழிவுகள் மட்டுமோ கவிதையாவதில்லை.

ஒரு கவிஞர் தன்னைக் கவிஞராக நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு, தன்னிடம் நிறைந்துள்ள ஆற்றலை, ஆக்கத்திறனை, வாழ்வியலோடு ஒன்றிப் போகின்ற தனது ஈடுபாட்டை இனங்காணத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி தனது வீரியத்தை, நிகழ்கால ஈடுபாட்டை விரிவுபடுத்திக் கொள்ளும் கவிஞர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள். இனி ஒரு விதிசெய்யும் ஆற்றல் அவர்களிடம் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றையக் கவிதைக் காரர்கள் சில தம் மையே உலகம் என்று என்னுகிறார்கள். சொற்களாலும்,

என்னங்களாலும், தம்மைத்தாமே கற்றிக்கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு உலகப் பார்வையே இல்லையாதலால் இவர்களால் இன்றையக் கவிதை புரையோடிப்போயிருக்கிறது.

இன்றையக் கவிதையை விமர்சன அபிப்பிராயங்கள் மட்டுமே வளர்த்துக் காத்து விடாது. பூந்தளிர் இதழில் பொத்துவில் மஜீத் என்பவர் எழுதியுள்ள “மல்லாந்துகிட” என்ற கவிதை மேலே குறிப் பிட்ட கருத்துக்களை எண்பிக்கும், கவிதை இதுதான்.

“காம எச்சீலீல்
முகத்தைக் குத்தீ
முகர்ந்து முகர்ந்து
ஓயாமல் ஊளையிட்டு
வேலீ ஓட்டைகளீல்
உரசித் தீரியாதே.

உனக்கும் காமம் இருக்கிறது
உண்மைதான்
பகலீல் காமத்தைக் கக்கீ
இரவீல் வீழுங்கு.

ஒன்றுக்குப் பின்னால்
ஒன்றாக
துரத்தீத் துரத்தீ
ஓய்வீல்லாமல் அரைகுறையாக
அனுகி அனுகி ஏன்
எறி இறங்குகிறாய்!
இதை மனீதன் பார்த்தால்

உன்னைப் பேண்டுவே
துரத்தீப் பீழத்து
நின்றும் புதுதும்
கெருவிலும் வீட்டிலும்
புணர்ந்து தீரிவான்.

வெறிபீழத்து நாக்கு நீண்டு
வீணி அழுத்து கெருத் கெருவாக
புணர்ந்து தீரியாமல்
மனிதனைப்போல்
மல்லாந்து கீடு”

கட்டிக்காத்து. கண்ணியப்படுத்த
வேண்டிய பெண்களை அவர்களது
அங்கங்களை பச்சை. பச்சையாக
வண்ணிப்பது மொச்சையாக விபிப்பது
கவிதையாகிவிடாது. அது கலாசாரச்
சீர்பிவைக்கூட ஏற்படுத்தும்.

தமிழ் சமூகத்தில் ஆண் - பெண்
இயல் - அகவியல். அது
அம்பலத்திற்கு வரக்கூடாத தனி இயல்.
அந்த இயல்பற்றி எழுதும்போது
யிகுந்த கவனமும். நிதானமும்.
அவதானமும் கவிஞருக்குத் தேவை.
கவிஞர் செங்கதிரோன் அவர்கள் தனது
விளைச் சல் காவியத் தில்
புதுமண்த்தம்பதிகளின் முதலிரவு
நிகழ்வினை கச்சிதமாக விரசமில்லாமல்.
வெகுநேர்த் தியாகப் படம்
பிடித் திருக்கும் கவிதையைப்
பாருங்கள்.

“உன்னியெழும் ஆசையெல்லாம்
உடலெங்கும் உணாச்சியினை
ஊட்டித் தள்ளா....
கண்ணிலெழும் காதல்வெறி
கரைப்புளக் காத்திருக்கும்
கணவன் முன்னே
தண்ணிலவின் முழுமையுடன்
தளிர்க்கொடியின் இளமையுடன்
தக தகக்க
அன்னமவள் அருகுவர
ஆணழகன் செல்லையா
அணைத் து மெல்ல....

சுந்தலினைக் கோதிவிட்டான்,
குளிர்வதனம் குங்குமமாய்ச்
சிவந்தாள் அன்னம்,
வேந்தன் என விளங்குமவன்
விரிமார்பில் மென்விரல்கள்
வீணை மீட்ட
மாந்துகிறான் மங்கையவள்
மலரிதழில் ஊறிவரும்
மதுவைச் செல்வன்
எந்துகிறான்... இடைதுவஞாம்
ஏதிமூடையை இருவருக்கும்
இன்பம் பொங்கும்

அன்னம்மா அவன்வசமே
ஆட்பட்டாள் அவனுக்குள்
அடங்கிப் போனாள்
எண்ணமெலாம் ஒன்றெனவே!
இருவருக்கும் ஆகிவிட
எல்லைமீறிப்
பின்னியுடல் பாம்பிரண்டாய்ப்

பினைந்தார்கள் இன்பவெள்ளம் பீறிப் பாய கன்னியவள் சொர்க்கத்தின் கதவுகளைத் திறந்துவிட்ட களிப்பிலுற்றாள்”

இன்றையக் கவிஞர்களிடமில்லா சிறப்பும். விரசமில்லாத அனுகு முறையும் செங்கத்தோன் கவிதையில் மிகுந்திருக்கக் கண்டோம்.

இதுபோலவே இப்படியான நிகழ்வொ ஸ்றை. முத்த கவிஞர்.-உணர்க்கிக் கவிஞரென மதிக்கப்படுகின்ற காசி ஆனந் தன் அவர்கள் வரைந் த விதத்தைப் பாருங்கள்.

“பேச்னார், பேசும்போதே
யோது தூழ்வும் செய்தார்,
ஆசையால் விழுர் பூட்டி
அழக்கன உழுதாள் வள்ள
மிசக்கும் பொச்சந்து தாஸ்கே
மென்மகள் இறைக்க வாய்ந்ரி”

விரசமில்லாமல்..... இலைமறைகாயாக நிகழ்வைச் சொன்னவிதம். அதுதான் கவிஞரின் ஆளுமை. புனைவு வித்தகம்

அப்படியான புனைவு வீரியம் இன்மையினாலேயே. இன்று வெளியா கின்ற அனேகமான கவிதைகள் படுக்கை அறை முனகல்களாகவும்.

பச்சையான சம்பவ வெளிப்பாடு களாகவும். விரசத்தின் உச்ச வார்த்தை வாந்திபேதிகளாகவும் தவழ்ந்து வந்து மொழியை மட்டுமல்ல. கட்டிக்காக்க வேண்டிய கலாசார வேலியையும் எட்டித்தள்ளி விழுத்துகின்றன. அனேகமான கவிதை எழுத்தாளர்கள். சொற்களால். சந்தைதேடவினையும் இலக் கிய வியாபாரிகளாகவும். மேளதாளக் கச்சேரிக்காரர்களாகவுமே செயல்படுகிறார்கள்.

தனது அயலில் நிகழ்கிற அதியாத்தை. அனாச்சாரத்தைக் கண்டு ஆப்பயிக்கிற. அக்கினியாகச் சீறித்தட்டிக்கேட்கிற உணர்வாளனே கவிஞருன். அவன் பிரச்சார விரும்பியல்ல. ஆனால் மனிதத்தை வழிநடாத்தும் சிந்தனை யாளன் அவன்.

கவிஞர்-மன்னாலாசிரியர் ஆ.மு.சி. வேலழகன் அவர்கள். சீரிச்சினைந்து ஆத்திரத்தோடு வினவுகிற கவிதை கேளுங்கள்.

“ஹரிலே கோவல்கள் நூறு உயர்சாதி, தூழ்சாதி பரவண் வேறு தார்வித் யேவாத சாத் சாமியன் கோவல்ல் தன்யொரு நீந் நேர்ப்பஞ்ச சாக்காட்டின் ஆட்டம் ஞகழ்தல்ல, சாம்க்கும் படையலே நாட்டம் வேறையே அந்துண்ணும் மாயை வேறென்ன சந்திக்க வேண்டாமோ தாயே..

வேண்டுதல் வேண்டாயை இல்லான்
வியலனை, நாம்தொழும்
வந்தகள் அல்லால்
கூண்டோடு குற்பர்க் கள்ற
குடும்பத்தைச் சாம்யாய்க்
கொள்ளுதல் நன்றோ”

கவிஞர்.. சமூகத் தின் தளபதி..
ஒளியுமிழும் வெப்பத்தின் மொத்த உரு
என் பார்கள். அது சரியென்று
உறுதிப்படுத்தியது மேலே நாம் படித்த
கவிதை.

கவிதையென்பது வாழ்க்கை
விமர்சனந்தான். எந்தக் கவிஞருடிடம்
ஆழ்ந்த சிந்தனையும். வாழ்க்கை
அனுபவங்களும் நிறைந்திருக்கிறதோ
அவனாற்றான் புதிய “செய்திகளை”
(Message) பரிமாற்றம் செய்ய
முடியும்.

இன்றையக் கவிஞர் தன்னைப் புதிய
சிந்தனையாளனாகக் காட்டிக்
கொள்ளவே முயற்சிக்கிறான். ஆனால்...
உண்மையாக, எவருமே எந்தத்
தளத் திலும் பிரகாசிப்பதாகவோ,
இதுவரை எந்தப் புதிய பாய்ச்சல்களை
வெளிப் படுத் தீயதாக வேவா
தெரியவில்லை.

நவீன வடிவமாகக் கவிதையை
மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதற்கான
ஆய்வு முயற்சிகளிலும் இங்கு யாரும்

சடுபாடு காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை.
எல்லோரும் அவர்போல.... இவர்போல
எழுதி பொய் பண்ணவே முயற்சிக்கி
றார்கள். உரை நடைக்குரிய சிருஷ்டிப்
புலத்தை கவிதைக்குள் கொண்டு
வருகின்ற நிகழ்ச் சிப்படுத்துதல்
முயற் சியாவது முன் ஜெடுக் கப்
படுகிறதா வென்றால் அதுவுமில்லை.
எதுவுமில்லை, எல்லாம் பேர்
பண்ணுகிற வேலைகள்தான் நடந்து
கொண்டிருக்கின்றது.

நவீன கவிதைச் சீதிருத்தம் என்ற
பெயரில்.... படிமம். குறியீடு என்றவாாத
தைகளை எவரோ உபயோகித்துத்
தொலைக் க இங்கு சிலபேர்
எல்லாவற்றையுமே உருவகமாக்கி.
அதற்கு படிமவெளிப்பாடு என்ற
பெயர் கொடுத்து வெளியிட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல்.
இதுபோல என்பதை விட்டுவிட்டு.
அசிங்கங்களுக்குகெல்லாம் “கவிதா
அந்தல்து” தேடிக் கொடுத்துக்
கொண்டிருக்கிறார்கள் எங்கள்து
கவிதா புருஷார்கள்.

இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதை ஒரு புதிய
பாதையில் இடறி விழுந்து. எலும்பும்
முறிந்து. எழுந்து. நடந்து. தடவிக்
கொண்டும். தடுமாறிக் கொண்டு
மிருக்கிறது.

இது கவிதையின் வளர்ச்சியா?
தளர்ச்சியா?

இலங்கைக் தமிழ்க்கவிதை எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது? இங்குள்ள சிலபேர் கவிதையை எங்கே இழுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள்? இது ஒரு சுகாப்தத்தை அடைவதற்கான நடைப் பயணமில்லை, சாதனங்களைத் தத்தெடுப்பதற்கான முயற்சியுமில்லை... என்பதை மட்டும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

கவிஞரே!....

நமது கவிதைப் பண்புகளைக் கட்டிக் காத்து, காப்பாற்றுவது எப்போது? நீ கவிஞராவது எப்போது? ...■

மீண்டும் சந்திப்போம்.

சௌகார்ய குணரத்தினத்திற்கு 2ம் பரிசு

“புத்தியுள்ள குழல் நண்டு”

கலாசார மற்றும் கலை அலுவல்கள் அமைச்சின் ஏற்பாட்டில் இவ்வருடம் (2010) நடைபெற்ற அகில இலங்கை ரீதியிலான அரசு ஊழியர்களுக்கான இலக்கியப் போட்டியில் மட்டக்களப்பு அமிர்தகழி ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் மகாவித்தியாலய ஆசிரியை குணரத்தினம் வாசகிக்கு குழந்தை இலக்கியப் பிரிவில் 2ம் இடம் கிடைத்திருக்கிறது.

இவர் பிரபல கவிஞரும், எழுத்தாளருமான செ. குணரத்தினத்தின் முத்த மகளாவார். கலைப்பட்டதாரியான இவர் ஏற்கனவே கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் பாடசாலை மட்டத்தில் அகில இலங்கை ரீதியாக நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியொன்றிலும் தங்கப் பதக்கம் பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பரிசு பெற்ற அவரது ஆக்கத்தின் தலைப்பு: “புத்தியுள்ள குழல் நண்டு” (சிறுகதை). விருது, பரிசு மற்றும் சான்றிதழ் வழங்கும் வைபவம் 23.12.2010 அன்று கொழும்பு தேசிய நூதனசாலைகள் தினணக்களத்தின் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெறவுள்ளது.

நூக்கு மாதான் சுற்றுலாந் துறையன் முக்கொஞ்சுவாம்

எம். ஜெயக்குமார்

பொருளியல் விசேடம், 4ம் வருடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.
இலங்கை இந்தியாவிற்கு தெற்கே அமைந்திருக்கும் தெற்கு
வலயத்தை சேர்ந்த ஒரு தீவாகும். எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை
சுற்றுலாக் கைத்தொழில் ஒரு புதிய விடயமன்று. குறிப்பாக
பன் னெடுங் காலமாக வெளிநாட்டவர் களை தம் பால்
கவர்ந்திருக்கக்கூடிய பல்வேறுபட்ட அம்சங்கள் இலங்கையில்
இயற்கையாகவே அமைந்துள்ளதுடன் இலங்கைக்கூடாக சர்வதேச
வர்த்தக அமைப்புகள் இடம்பெற்று வந்துள்ளதுடன் வரலாற்றுக்கு
முற்பட்ட காலம் தொடக்கம் கிழக்குக்கும், மேற்குக்கும் இடையில்
மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் பட்டு வர்த்தக பாதையில் இலங்கை
அமைந்திருந்ததால் பெருந் தொகையான வெளிநாட்டு வணிகர்கள்
இந்நாட்டின்பால் கவரப்பட்டிருந்தனர்.

கண்ணக் கவரும் கடற்கரைகளையும் பசுமைத்தாவரப்
போர்வைகளையும் பொதீக் நிலவூறுப்பு அம்சங்களையும் அனைத்து
தரப்பினரையும் மகிழ்விக்கக்கூடிய என்னற்ற பல வியப்புக்குரிய
அம்சங்களையும் கொண்ட நாடாக இலங்கை விளங்குவதுடன்
கலாசாரம், வழக்காறுகள் என்பவற்றைக் கொண்ட ஒரு நீண்ட
வரலாற்றுப் பின்னணியையும் கொண்டுள்ளது. இலங்கை 1930
இல் சர்வதேச சுற்றுலாத்துறையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்று 1936ல்

தனது சுற்றுலா பணியகத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டாலும் சுற்றுலாத் துறையின் வளர்ச்சியை 1960 க்கு பிற்பட்ட காலத்திலிருந்தே காணக்கூடியதாக உள்ளது.

சுற்றுலாத்துறையானது வேறெந்த துறையைப் பார்க்கிலும் பல்வேறு வழிகளில் பொருளாதாரத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பாரிய பங்களிப்பினை நல்கி வருகின்றது. குறிப்பாக வேலை வாய்ப்பக்களின் உருவாக்கம், அந்நியச் செலாவணி சம்பாத்தியம், பிரதேச அபிவிருத்தி மற்றும் வருமானபகிர்வு என்பன சுற்றுலாத் துறையால் இலங்கை பெறும் மிக முக்கிய பங்களிப்புகளாகும்.

தற்போது இலங்கையில் நான்காவது மிகப்பெரிய அந்நிய செலாவணியை உழைக்கும் மூலமாக சுற்றுலாத்துறை திகழ்வதுடன் பல்வேறு வழிகளிலும் வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளை கவர்ந்திருக்கும் அம்சங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. எனினும் இலங்கையை விட இயற்கை வளங்களை குறைவாக கொண்டிருக்கும் சிங்கப்பூர், மாலைதீவு போன்ற நாடுகள் இலங்கையை விட அதிகமான நன்மைகளை பெற்று வருவது இலங்கையின் சுற்றுலாத்துறையின் செயலாற்றுத்தை கேள்விக் குறியாக்குகின்றது,

இலங்கையில் கடந்த காலங்களில் இட்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தம், சந்தைப்படுத்தல் மேம்பாட்டு நிகழ்ச்சி திட்டங்களின் குறைபாடு, மற்றும் நாட்டின் நற்பெயருக்கு ஏற்பட்ட களங்கம் முதலிய காரணங்களால் இலங்கையின் சுற்றுலாத்துறை அபிவிருத்தியில் பின்னடைவு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் எமது நாட்டில் 3 தசாப்த காலமாக இடம்பெற்று வந்த யுத்த சூழ்நிலை முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கை பூராகவும் குறிப்பாக பிரதேச

நீதியான சுற்றுலாத்துறை மையங்களை அபிவிருத்தி செய்வது அவசியமாகவுள் எது. இதில் கிழக்கு மாகாண சுற்றுலாத்துறையானது இலங்கை சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சியில் ஒரு கணிசமான அளவு பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றது.

கிழக்கு மாகாணம் 462Km கரையோர எல்லையைக் கொண்ட அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதாக சுற்றுலாத்துறையை விருத்தி செய்வதற்கான பல் வேறு சாதகமான நிலைமைகள் கொண்டதாக காணப்படுகின்ற ஆறுகள், வாவிகள், நீர்த்தாங்கிகள், அடர்சேற்று நிலங்கள், வில்லுகள், வெள்ளச் சமவெளிகள் போன்ற ஸ்ரநிலத்தொகுதிகளும் கடல் சார் ஏரிகள், களப்புகள் மற்றும் பொங்குமுகங்கள், கண்டல் கள், முருகைக் கற் பாறைகள், கடற் கரைகள், கடற்புறப்படுக்கைகள் போன்ற கரையோர ஸ்ரநிலங்களும், வயல் வெளிகள், தென்னந்தோப்புகள் என்ற பல இயற்கை சூழல் தொகுதிகளும் தலைமுகப்பகுதிகள், சிறிய குன்றுகள், குடாக்கள், மணல் படிவுகள், கடன்ரேரிகள், மற்றும் காட்டுவிலங்குகள், பறவைகள், மீன் இனங்கள், ஊர்வன, மூலிகைகள் என்பனவும் வரலாற்று நீதியாக புகழ்மிக்க மதர்நீதியான வழிபாட்டுத் தலங்களும் கரையோரத்திற்கென்றே உரித்தான கரையோர நிலவுறுப்பு அம்சங்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கோட்டைகளும், கல்வெட்டுக்களும் சுற்றுலாப் பயணிகளை கவரும் அம்சங்களாய் திகழ்கின்றன.

இந்த வகையில் தலைநகர் கொழும்பில் இருந்து 200Km தொலைவில் அமைந்துள்ள அம்பாறையில் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகிய இனமக்களும் வாழ்கின்றனர். இவ் மாவட்டம் இலங்கையின் மிகப்பெரும் நெற்செய்கைக்குரிய மாவட்டமாகவும்

இந்து சமூத்திரத்தின் பெருமளவு மீன்பிடித்துறை வளங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. அம்பாறை மாவட்டமானது உல்லை கடற்கரை, உகந்தை முருகன் கோயில், இக்னியாகலை (அணைக்கட்டு) நீர்மின் நிலையம், குமண் வனவிலங்கு சரணாலயம், இங்குரான் சீனித்தொழிற்சாலை, யால் சரணாலயம், பாஜம் வனம் போன்ற சுற்றுலாத்துறையில் பிரபல்யம் பெற்ற பல இடங்களை உள்ளடக்கி முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது.

“மீன்பாடும் தேன்நாடு” என வர்ணிக்கப்படும் மட்டக்களப்பு மாவட்டம் ஒரு களப்பு பிரதேசமாகும். இங்கு காணப்படும் கடற்கரைகளும், மணல்திட்டுகளும், சிறிய தீவுகளும், மட்டக்களப்பு வாவியும் இப்பிரதேசத்திற்கு மேலும் அழகு சேர்க்கின்றன. இந்த மட்டக்களப்பு வாவியில் பாடும் மீன்கள் இருப்பதனை 1960ல் ராங்க எனும் மதகுரு இவ் ஒசையை பதிவு செய்து இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் ஓலிப்பதிவு செய்ததன் மூலம் உலகறிய நிருபித்தார்.

இந்த மட்டக்களப்பு ஈரநிலமானது நிரந்தரமாக நீர்தேங்கி நிற்கும் ஒரு நீர்ப்பரப்பாக காணப்படுவதுடன் ஓர் சிறப்பான உயிரின பல்வகைமையைக் கொண்டும் விளங்குகிறது. இங்க காணப்படும் வெண்கண்டல், குறுங்கண்டல், களிமுள்ளி, கடல்மங்காய், திப்பரத்தை, உவர்த்தாவரங்கள், புற்படுக்கை போன்ற கண்டற் தாவரங்களும் வெள்ளள இறால், மணலை மீன், கடல் நண்டு, பாலை மீன், ஐப்பான் மீன், டைகர் இறால், பறவை மீன், போன்ற மீன் இனங்களும் கடற்பாம்பு, மணலைக்கடியன் பாம்பு, விழக்கடியன் பாம்பு, நத்தைகள், கண்டற் சிற்பி, ஊரி போன்ற ஊர் வனவும் கானாங் கோழி, புனாரிகள், பவளக்காலி, கண்ணாக்கொத்தி, சிவத்தகோக்கு, வெள்ளளக் கொக்கு போன்ற பறவை இனங்களும் தாவரங்களுக்கும் பிராணிகளுக்கும் உரிய

வாசஸ்தலமாக கூட ஈரநிலம் இருந்து வருகின்றது என்பதை உணர்த்துவதுடன் இவற்றை பார்வையிடுவதற்கென வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கையினையும் அதிகரிக்கச் செய்கின்றது.

மேலும் பாசிக்குடா கடற்கரை, மாமாங்கக் கோயில், ஒல்லாந்தர் கோட்டை, கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரம், வெருகல் ஆறு, அறுகம்பைக்குடா, தாந்தாமலை, முகத்துவார வெளிச்ச வீடு, காக்கைத்தீவு, கல்லடிய்பாலம், விபுலானந்தர் சமாதி, சிவானந்த ஆச்சிரமம், உன்னிச்சைக்குளம், உருகாமக்குளம், கல்லடி கடற்கரை, வாழூச்சேனை காகித ஆலை, ஊறணி இறால் பண்ணை என்பன உல்லாசப் பயணிகளை கவர்ந்திமுக்கும் பிரதான இடங்களாக இருந்து சுற்றுலாத் துறையின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தி வருகின்றன.

அடுத்து இயற்கை துறைமுகத்தினை கொண்ட திருகோணமலை மாவட்டம் ஒரு குடாவாகும். இத்துறைமுகமானது இந்து சமுத்திரத்தில் எங்குமில்லாதவாறு பெரியதாகவும் இயற்கையான பாதுகாப்பிடமாகவும் காணப்படும் அதேவேளை எவ்வகையான கப்பல்களையும் நங்கூரமிட்டு கொள்ளும் உன்னத திறன் மிக்கதாகவும் விளங்குகிறது. இம் மாவட்டம் கடல் சார்ந்த வர்த்தகத்திற்குப் புகழ்பெற்றதுடன் இக்கடற்கரைப் பிரதேசம் மிதவைப்படகுகள் மூலம் சவாரி செய்வதற்கும் ஆழ்கடல் மீன்பிடித்தலுக்கும் உகந்தது.

ஒல்லாந்தர் காலத்திற்குரிய மிகப்பெரிய கோட்டையும், கடற்படை மற்றும் விமானப்படைத் தளங்களும் திருகோணமலை நகரில் காணப்படுவதுடன் நிலாவெளி கடற்கரை, கன்னியா வெந்நீர் ஊற்று, கோணேஸ்வர ஆலயம், இராவணன் வெட்டு, புறாமலை,

இயற்கைத் துறைமுகம், அரிசி ஆலை (புல்மோட்டை), திருகோணமலை கடற்கரை, சேருவில் திரியாய் பெளத்த விகாரைகள், இல்மனைட் தொழிற்சாலை (புல்மோட்டை) என்பன சுற்றுலாத் துறைக் கென் தனித் துவம் பெற்ற இடங்களாக விளங்குகின்றன.

மேலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் காணப்படும் வைத்திய மூலிகைத் தாவரங்கள் பல நோய்களை குணப்படுத்தும் மூலாதாரமாக திகழ்வதால் இதன் பொருட்டும் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு உல்லாச பயணிகளின் வருகை இங்கு அதிகமாக காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக கிண்ணை, கண்டல் மூலவியாதியை குணப்படுத்தவும் கடல் மாங்காய் ச் சாறு பாம் புக் கடி வைத்தியத்திற்கும், நீர்முள்ளி சிறுநீர் தொகுதி கோளாறினை நிவர்த்தி செய்தவற்கும், தில்லை தோல் நோய் குணப்படுத்தவும், கண்டல் தாவரப்பட்டை எலும்பு முறிவை கட்டுப்படுத்தவும் உப்புக் கண்டல் வெட்டுக் காயத்தை குணப்படுத்தவும் அடிப்படையாகின்றது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் சுற்றுலாத் துறையை விருத்தி செய்வதற்காக அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளில் 1.8 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் தேவை என அரசாங்கத்தினால் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 04.11.2008 இல் கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் தலைமையில் முன்னணி வர்த்தகர்கள் சிலரை உள்ளடக்கிய குழு ஒன்று நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் கடந்த 22 வருடங்களாக பாதிக்கப்பட்டிருந்த பாசிக்குடா, அறுகம் குடா, திருகோணமலை, நிலாவெளி, வாகரை, வெருகல் மற்றும் கல்குடா பகுதிகள் தற்போது அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

கிழக்கு அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் இலங்கை முதலீட்டுச்சபை சுற்றுலாத் துறையை விருத்தி செய்யும் பொருட்டு கல்லடியில்

வியாரா கடற்கரை வ்ருதி ஒன்றை நிறுவ அங்கீகாரமளித்துள்ளது. முப்பது அறைகளைக் கொண்ட 3 நட்சத்திர விடுதியினை நிர்மானிக்கும் பணிகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

இலங்கை தேசிய சுற்றுலாத்துறையின் பரிந்துறையின் பிரகாரம் கிழக்கு மாகாண சுற்றுலா சபை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இச்சபையினால் இனங்காணப்பட்ட சுற்றுலா வளமிக்க பிரதேசங்களையும், சுற்றுலா விடுதிகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் உள்ளூர்மக்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்கவும் வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தவும் வழிவகுக்கும் என்பது உண்மையே.

இவ்வாறான கிழக்கு மாகாண சுற்றுலாத்துறை அபிவிருத்திச் செயற்பாடானது நீண்ட காலமாக யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதேசங்களின் உட்கட்டமைப்பு வசதியினை விருத்தி செய்யும் ஒன்றாக இருப்பதுடன் வேலை வாய்ப்பு, நிரந்தர வருமானம் என்பவற்றை இம் மக்கள் பெற்று தத்தமது வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்த வழிசெய்ப்பதோடு பிரதேச ரீதியாக அபிவிருத்தி செய்வதற்குகுறிப்பாக சந்தைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் நீக் கப்பட்ட சந்தை மற்றும் வங்கி, போக்குவரத்து, களஞ்சியப்படுத்தல், காப்புறுதி வசதிகளின் விரிவாக்கம் ஏற்பட முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது■

குறல் : 5 “ஒரை” 2010 ஆவணி

கிசை : 12

கவிஞருச் சீற்றிதழ்

முசிரியர் : முதூர் முகைதன்

வெளியீடு : முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்.

விலை : 20/-

என்ன போடியார் வயல்
பூமியெல்லாம் நெருப்பெறியதாமே!

அவ்வளவுவெயில்! அகோரம்!
தாங்க முடியல்ல போடியார்

எதையெண்டாலும் ஊர்வழிய
விளாசித் திரியலாமெண்டாலும்
வெளியால் வர உடுகுதில்லை.

சால்வையத் தலையில
தூக் கிப் போட்டுத் து
வெளியால் வந்தாலும்
கடன் காரனுகளுக்குப்
பயந்து போறுனென்டு ஊர்ச்சனம்
சொல்லுதுகள்.

இங் க வெள் ஓாமக் காரனுக
ளெல் லாம் மழையில் வேண் டு
தவிக் கிறானுகள் அங் கால
எழுவான்கரயாக்கள் ஆத்திலகடல்ல தொழிலிலண்டு துடிக்கிறாங்க.

காலம் போறப்போக்கப்பாத்தா இது எங்கபோய் முடியப்போகுதோ
எண்டு பயமாயிருக்குப் போடியார்.

எனக்கும் ரெண்டு முன்று நாளா உடம்பு சரியில்லை. என்ன
கோதாரிவரப்போகுதோ தெரியா?

சாகிற ஒரு நாளைக்குத்தான். அது எப்ப போனாத்தான் என்ன? இந்த மாசம் நம்மட பாரதிட ஏதோ நினைவு நாளாமெண்டு சொன்னாங்க அந்த மனிசனும் சாகிற வயதில்யா செத்தவர்? இன்னும் கொஞ்சம் காலம் இருந்திருந்தா இன்னும் கொஞ்சம் என்னெண்டாலும் எழுதியிருப்பார். அவரிர நினைவு நாளுக்கு போகனுமெண்டுதான் நினைச்சிட்டு வந்தனான். அதுவும் முடியல்ல. ஒருக்கா ஆசுபத்திரியில் கொண்டுபோய்க் காட்டுவமெண்டு போறன். பொயித்து வாறன் போடியார். மழ பெய்யாட்டி கொம்பு முநிச் சி விளையாடுவாங் களே. அதையெண்டாலும் ஆக்களப் புடிச்சி நடத்துங்க. நான் போறதும், வாறதும், வாட்டில் வெச்சா நாளைக்கு வந்து பாருங்க!

விளாசல் வீரக்குபும்
மதுனன்

சொல்வாம் பெருக்குவோம் 17

— பன்னாடிப்புலவர் து.கணகரத்திலை —

எட்டு வழக்குத் தமிழும் பேச்சு வழக்குத் தமிழும் எப்போதும் வேறுபட்டுக்கொண்டே வந்திருக்கின்றன. ஆதியில் இத்தகைய நிலை இல்லை. இவ்விரண்டு நிலைகளும் அதிக வேறுபாடின்றி ஒத்தனவாக காணப்பட்டன. ஏட்டுவழக்குத் தமிழ் வேறுபடுவது மிக ந்தமான நடையில் எனலாம். ஆனால், பேச்சு வழக்கு வேறுபடுவதோ மிக விரைவான நடையில் எனலாம். இன்றைய நிலையில் பேச்சு வழக்குத் தமிழும் ஏட்டு வழக்குத் தமிழும் வேறுபட்டு வெகுதுராத்தில் நிற்கின்றன. இவ்வாறு வேறுபட்டு நிற்க விடாது தமிழ் வழக்கைப் பாதுகாத்தல் இலக்கண நூலாரின் முக்கிய கடமையாகும்.

மக்களிற் சிலர் உணர்ந்து கொண்டே வேறுபாடுகள் செய்தல் உண்டு ஓவ்வொரு கூட்டத்தர் யாதேனும் ஒரு பொருளை மறைத்துக் கூறந்தாலாம். பொற்கொல்லர் பொன்னை பறியென்பர். யானைப்பாகர் ஆடடையைக் காரை என்பர். பேடர் கள்ளைச் சொல்விளம்பி என்பர். கள் குடிக்கச் செல்லவர் தண்ணி போடப்போறது, பெற்றோல் போடப்போறது என்பனவும் குழுக்குறியே.

அப்போது அதனது சொற்குறியை யொழித்து வேறொரு சொற்குறியால் அதனைக் கூறுவர். அதனை இலக்கணகாரர் ‘குழுக்குறி’ என்ற பகுதியில் அடக்குவர். அணிவகைகளில் பிற்தினவிற்சி, புனைவில் புகழ்ச்சி என்ற பகுதியில் அடக்குவர். இவ்வாறு நிகழ்வின்ற வேறுபாடுகள் வரம்புமிறப் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளலே இலக்கணத்தின் நோக்கமாகும். இலக்கணங்களும் மொழியின் இயக்கத்திற்குத் தக இயங்குதல் வேண்டுமென்பர். தமிழ்நூலார் இதனை நன்குணர்ந்தே நடந்து வந்துள்ளனர். பேச்கத் தமிழ்ச் சொற்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவே தமிழ் இலக்கியங்களிற் புகுந்தன. அவ்வாறு இலக்கியம் கண்ட சொற்களுக்கு இலக்கணமும் கூறப்பட்டே வந்துள்ளன. இலக்கியம் கண்ட சொற்கள் நிகண்டுகளிலும் புகுந்தன.

நிகண்டு வகுத்த புலவர்கள் பின்மூலானவிடங்களுமுண்டு. சொற்பொருளாய்ச்சிக் குறைவே இதற்குக் காரணம். நிகண்டில் முன்னாட்களில் சூடாமணி நீகண்டு போன்ற நிகண்டு நூல்கள் சொல்வதைப் பெருக்கி நின்றன.

சூடாமணி நிகண்டில் தேனீயைக் குறிக்கச் ‘சாகம்’ என்ற சொல் கூறப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இது சாகம் அன்று. ‘சரகம்’ என்றே இருத்தல் வேண்டும். ‘ரகரத்தை ச் சகர ஆகாரத்தின் அறிகுறியாகிய காலென வரிவடிவிற் பிழையாகக் கண்டமையே அப்பினமூக்குக் காரணம்.

இதுவும் சித்தரத்தை சித்தாத்தையாகிய கணத் போன்ற கதைதான். இப்பிழையான சொற்பிரயோகம் பிற்றை நாள் இலக்கியங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

கச்சியப்ப முனிவர் தாழும் தமது வண்டு விடுதாதில் ‘ஏக்குலஸ்க டாங்கி யுகையாத சாகமே’ என்று வண்டை விளிக்கின்றார். சாகம் போன்ற பிழையான சொற்கள் நிகண்டில் ஏறி இலக்கியங்களிலும் பயின்று வருகின்றனஅல்லவா? இவ்வாறு தவறான சொற்களை நாம் திருத்த முயல்லாமோ எனின் முயலக்கூடாது என்பதுவே விடை. அவ்வாறு மாற்றின் மொழி வரலாற்றிற்குத் தீங்கு விளையும். இப்படிப் பிழையான இடங்கள் மிற மொழிகளிலும் உண்டு.

இந்த வகையிலே ‘தூமி’ என்ற சொல் கம்பராமாயணத்தில் முதலிற் புகுந்தது...

இன்று அது சாதாரண வழக்குப் பெற்றிருக்கிறது. மழைத்தூமி, மோர்த்தூமி என்றும் மழை தூமிக்கென்றது என்றும் வழக்குப் பெற்றிருக்கிறது.

குமுதன் என்ற வானரம் எறிந்த மலைகள் தீரை பொருந்திய கடலின் கண்ணே கூத்தர்களைப் போல ‘திமிதம்’ என ஓலிக்குறிப்புச் செய்கின்றன. அப்போது ‘தூமி’ மேலெழுந்தது. அத்தூமி வானமாகிய ஊரில் புகுந்தது. மற்றொரு முறையும் அழுதம் ஸுக்கூடும் என்ற ஆசையால் வானவர்கள் துள்ளினார்கள். இச்சம்பவத்தைக் கூறும் கம்பராமாயணப் பாடலிற்றான் ‘தூமி’ என்ற சொல் முதலில் புகுந்தது என்பர்.

‘குமுத ஸ்ட் குலவரை கூத்தாரின்
திமித மீட்டுத் தீரியுந் தீரைகடல்
தூமிதம் உரைபுக வானவர் தூள்ளினர்;
அழுதம் கின்னும் எழும் எனும் ஆசையால்’

என்பது அப்பாடல்.

இலக்கியமும் இலக்கணமும் ஒன்றோடான்று நெருங்கிய தொடர்புடையன. இவற்றின் வளர்ச்சியும் சொல்வளத்தைக் காட்டுகின்றன.

‘இலக்கிய மின்றி யிலக்கண மின்றே
யிலக்கண மின்றி யிலக்கிய மின்றே
எள்ளினின் றெண்ணெண யெடுப்பது போல
இலக்கியத் தனின்று எடுப்பும் இலக்கணம்’

சொல்வளத்தைப் பெருக்க இலக்கியப் பயிற்சியும் வேண்டியதாகும். ■

“முடவில்லாத மனமாற்றம்”

(வரலாற்று நாட்டிய நாடகம்)

மட்டக்களப்பு கிறிஸ்தவ வாழ்வுச் சமூகம் தயாரித்து வழங்கிய “முடவில்லாத மனமாற்றம்” (வரலாற்று நாட்டிய நாடகம்) 14.08.2010 இன்று மட்டக்களப்பு மகாஜனக்கல்லூரி மண்பத்தில் நடைபெற்று. “போரிற்குப் பின்னரான மனக்காயங்களை வெற்றிக் களிப்பால் ஆற்ற முடியாது, மாறாக சீந்தனைகளின் மாற்றமே சீரிய செயல்களுக்கு உயிர் கொடுக்கும்” எனும் செய்தியை வெளிப்படுத்திய இந்நாடகத்தின் பொறுப்புக்களைப் பின்வருவோர் ஏற்றிருந்தனர்.

குற்பனை : அருட்பணி போல் சுற்கணநாயகம் (யே.ச.)

வடிவமைப்பு : அன்பழகன் குரூஸ்

இயக்கம் : திருத்திருமதி. நேருமோசஸ்

“A MAN OF PASSION SETS THE WORLD ON FIRE”

■ இனிய நந்தவனம் இலங்கைக்க் கற்பிதழ் அறமுகம்

01.08.2010 அன்று உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க இலங்கைக்கிளை ஏற்பாட்டில் “இனிய நந்தவனத்தில் ஓர் இலக்கிய சந்திப்பு” நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடை பெற்றது. உலகத்தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க இலங்கைக்கிளையின்

மனிதத்திற்கு மகுடம்

காப்பாளர் புரவலர் ரஹசிம்மார் அவர்கள் முன்னிலை வகிக்க பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் “இனிய நந்தவனம்” இலங்கைக் கிறப்பிதழ் (ஜூன் 2010) அறிமுகமும் “இனிய நந்தவனம்” ஆசிரியர் த.நந்திரசேகரன் அவர்களைப் பாராட்டி “மனிதத்திற்கு மகுடம்” விருது வழங்கலும் இடம்பெற்றன.

■ உலகத் தொடர்பு தின விழா - 2010

“நவீன தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி நமத வாழ்வை மேம்படுத்துவோம்” எனும் தொனிப்பொருளின் திருகோணமலை - மட்டக்களப்பு மறை மாவட்ட சமூகத்தொடர்பு நிலையம் நாட்டிய “உலகத் தொடர்பு தினவிழா - 2010”, 01.08.2010 அன்று மட்டக்கப்பு சாளர்ஸ் மன்றபத்தில் நடைபெற்றது. முதன்மை விருந்தினராக அருள்தந்தை சிறிதரன் சில்லவெண்டர் (இயக்குனர், எகெட் நிறுவனம்) அவர்களும், கெளரவ விருந்தினராக பேராசிரியர் சிமேளனகுரு அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினராக தீரு. வதவுராசா (பிரதேச செயலாளர், கோற்றளைப்பற்று தெற்கு) அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். “அவர்க்கு பேசுமாட்டாங்க நாடகம்” நால்வெளியீழும், திரு.எம்.கிறிஸ்ட் முருகப்பிள்ளை (பிரதீப பலனிப்பாளர், கல்வித் தினைக்களம்), - திருகோணமலை மறைக்கோட்டம்: திரு. ஆனந்தா ஏ.ஐ.ராஜேந்திரம் (முகாமையாளர், தேசிய சேமிப்பு வங்கி, கஞ்சாங்கிக்குடி), மட்டக்களப்பு மறைக்கோட்டம்: திருமதி. ரோஸ் யோசப் (முன்னாள் ஆசிரிய) - கல்முனை மறைமாவட்டம், ஆகியோருக்கு தொடர்புசாதன விருது வழங்கலும் இடம்பெற்றன.

■ “கத்ரவன்” – கதூ பா வெளியீடு

மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவரும் கல்வி இலக்கிய கலைச் சஞ்சிகாயான “கத்ரவன்” கதீர் - 05 இன் வெளியீட்டு விழா 07.08.2010 அன்று மப்புதுகுடியிருப்பு கண்ணகி வித்தியாலயத்தில் “கத்ரவன்” சஞ்சிகாயின் பிரதம ஆசிரியர் த.ஆன்பராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாக மண்முகனப்பற்று பிரதேச செயலாளர் திரு. கோ.தனபாலசுந்தரம் அவர்களும், சிறப்பு அதிதியாக இரா. நாகவிங்கம் (அன்புமணி) (மட்டக்களப்பு முத்த எழுத்தாளர்), செங்கதீர் ஆசிரியர் த.கோபாலகிருஷ்ணன், கவிஞர் சி.க. பொன்னம்பலம் (தலைமைப் பணிப்பாளர்

- சீரம்), அன்பழகன் குருஸ் (தலைவர், மட்டக்களப்பு மாவட்ட தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை), கவிஞர் மு. அருளம்பலம் (ஆரையூர் அருள்), கலாபுஷணம் கவிஞர். க. சிவலிங்கம் ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்தனர். சஞ்சிகை குறித்த ஆய்வுகர கலாபுஷணம் க.செல்லத்தம்பி (ஆரையூர் இளவல்) அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது.

■ புரவலர் புத்தகப் பூங்காவன் கிரண்டு புதிய நூல்கள் வெளியீடு

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் முறையே 25வது, 26வது வெளியீடுகளான திருமதி. ஆர். பிளோயினா எழுதிய “இந்டேசன் தோடு” (சிறகதைத் தொகுப்பு) + கவிமணி நீலாபாலன் எழுதிய “கிலந்தைப் பழக்குப் புதுக்கள்” (கவிதைத் தொகுதி) ஆகிய நூல்களின் வெளியீட்டு விழா 08.08.2010 அன்று இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம்-மர்மா முன்னிலையில் கலாநிதி எம்.கருணாநிதி (கல்விப்பீடம் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகம்) தலைமையில் நடைபெற்றது.

■ “செம்மாதுளம்பு” (கவிதைநூல்)

ஒத்திலிதாசனின் “செம்மாதுளம் பு” கவிதை நூலின் வெளியீட்டு விழா 24.08.2010 அன்று திருக்கோணமலை கலாசார சபை மண்டபத்தில் “நீங்களும் எழுதலாம்” ஆசிரியர் எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக சிரேஸ்ட் சட்டத்தரணி திரு. ஆ.ஜெகஷாதி அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினராக எழுத்தாளர் திரு.த.சிவகப்பிரமணியம் (தம்புசிவா) அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். நூலின் அறிமுகவுரையை கவிஞர் ஏ.எம்.எம். அவி அவர்களும், மதிப்பீட்டுரைகளை. கவிஞர் அஸ்ரபா நூர்தீன் எழுத்தாளர் திருமலை நவம், எழுத்தாளர் டாக்டர். இராஜ் தாமராஜா ஆகியோரும் நிகழ்த்தினர்.

■ கவிஞர் சாருமதியன் நூல் வெளியீடு

“அறியப்படாத முங்கில் சோலை” (கவிஞர் சாருமதியன் நூல் வெளியீடு) 24.08.2010 அன்று மட்டக்கள்பு பொதுநூலக கேட்போர் கூடத்தில் பூவரச + நந்தலாலாவினர் ஏற்பாட்டில் கவிஞர் வாசதேவன் தலைமையில் நடைபெற்றது. சாருமதி பற்றி அஹமட், வெளியீடு பற்றி நந்தலாலாவினர், கவிதைகள் பற்றி மணிசேகரன் மற்றும் சாருமதி பற்றியும் அவர்தம் கவிதைகள் பற்றியும் பேராசிரியர் திரு.சி.மௌனகுரு அவர்களும் உரையாற்றினர்.

■ தேசிய கலை ஒலக்கியப் பேரவையன் ஒலக்கிய நகழ்வு

மாதவைரோதயன் 1ம் ஆண்டு நிகழவு தினமும் “வலிகாமத்து மண்ணின் மாந்தர்கள்” நூல் வெளியீட்டும் 29.08.2010 அன்று தேசிய கலை ஒலக்கியப் பேரவை கலைசபதி கேட்போர் கூடத்தில் (571/15, காவி வீதி, வெள்ளாவத்தை) எழுத்தாளர் சி. இதயராஜன் தலைமையில் நடைபெற்றது. நூலின் ஆய்வுரையை பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் நிகழ்த்தினார்.

யோகா யோகேந்திரன் எழுதும்

“மீண்டும் ஒரு காதல் கதை” (தொடர் நாவல்)

அருத்த இதழிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது.

அரசியல்வாதி மேடையில்
முழங்கியது: “சாதிகள்
இல்லையடி பாப்பா”
என்று பாடி னான்
பூர்த்திக் கவிஞன் பாரதி.

தொண்டன்: என்ன ஜூயா!

உங்க மகனுக்கு மணப்பெண் தேவை என்ற விளம்பரத்தை
நான்தானே பேப்பருக்குக் கொண்டு போய்க் குடுத்தது. அதிலை
உங்கள் சாதி இந்து உயர் வேளாளர் என்டு போட்டிருந்தது.
இப்ப சொல்லுறியள் சாதிகள் இல்லை என்டு. முன்னுக்குப் பின்
முரணாய் இருக்கே!

அரசியல் வாதி: சாதிகள் இல்லை என்டு பாரதியார்தானே சொன்னார்.
நான் சொல்லவில்லையே.

-தவா-

அவைவா

ஆறு, கடலில் ஒடிக் கலப்பதையும் –
கடலைல் கரையைத் தேடித்
தமுவவதையும் அன்றாடம் பார்த்து
வந்த வானம்பாடி சிந்தனையில்
ஆழ்ந்தது.

“உலகம் புரிந்துகொள்ள முடியாத
னன்றான்...” என்றது வானம்பாடி
பிறகு அது பாடியது

“மன்னில் திருக்கிற ஒற்றுக்கு
மன்னில் வெறுப்பி: கடலில் ஒரை
கடலில் திருக்கிற அவைக்கு
கடலில் வெறுப்பி: மன்னில் ஒரை”

நன்றி: “காசி ஆவந்தன் கதைகள்”

■ தங்களை செங்கதிர் இதழ் படித்தேன். ஆனி மாதம் வெளிவந்தது. படைப்புக்களையும், அவை ஒருங்குபடுத்தி அழகாக்கியுள்ள அழகையும் பார்க்கையில் நிச்சயம் இவ் இதழ் நித்தி வளரும் என்பது நன்றாக பரிகின்றது. முயற்சியை பார்ப்பாலும் இருக்க முடியவில்லை. -க.கருணாகரன், கலூதாவனை

■ வணக்கம். வானவில்லுக்கு நான் ஒரு புதிய நிறம். எத்தனையோ முறை எத்தனித்தும் எழுத முடியவில்லை என்ற வருத்தத்துடன் 2010 ஆணிமாத இதழ் கண்டு களிப்பற்று வளரும் கடிதமிது. கானம், கவிவளவின் காத்திரமான படைப்பு மீண்டும் வந்திருக்கிறது நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னால். ஒரு இதழில் “இரு படைப்பாளனின் மனப்பதிவுகள்” வராவிட்டால் செங்கதிரின் வீச்சில் ஏதோ ஒரு வீழ்ச்சி கண்டதாய் ஓர் உணர்வு. கவிதை உலகில் கால் பதிக்க நினைப்பவர்கள் கண்டிப்பாக நூகர வேண்டிய பதிவுகள். யார் அந்த கவிவளவு? என்ற வினா ஆரம்பத்தில் இருந்து இன்றுவரை எனக்குள் எழுந்தாலும் நல்லதும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதுமான கருத்தையார் சொன்னால்தான் என்ன?

வளர்ந்து வரும் கவிதை எழுதும் ஆர்வலருக்கு ஊக்கமளிக்கும் இப்பதிவுகள், நிச்சயமாகவே உதவும். கவிஞர்கள் தங்களைத் தாங்களே அளந்து கொள்ளக்கூடிய ஓர் அளவு கோலாகவும் இந்த படைப்பாளனின் மனப்பதிவுகள் பதியப்படுகின்றன. இதனை வாசித்து மனதில் பதித்துக் கொண்ட பலர் கவிதை எழுதப் பின்வாங்குவது கசப்பானதாக இருந்தாலும் அது ஆரோக் கியமான கவிதையுலகிற்கு அடிக்கல்லாயிருக்கும் என்பதில் ஜயமிருப்பதாய் என்னைத் தோன்ற வில்லை.

- மதன், புதுக்குடியிருப்பு, மட்டக்களப்பு.

■ ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் செங்கதிரின் வாசகர்களாய் இருப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஒவ்வொரு அம்சமும் மிகவும் ரசிக்கத்தக்க வகையில் அமைந்திருக்கின்றது. குறிப்பாக வளர்ந்து வரும் இலக்கிய சமூகத்துக்கு நல்லதாரு கானமாக செங்கதிரின் ‘இளங்கதிர்’ பக்கம் இருப்பது பெருமைக்குரிய விடயம். இலக்கியத்தில் ஈடுபட விரும்பும் அனைத்து எழுத்தாளர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் பாலோக செங்கதிர் இருக்கிறது. அதிநிப்பக்கம் என்ற பகுதி பல அறிஞர்கள் பற்றி அறிய அவகாசமளிக்கிறது. அது தவிர சொல்வாம் பெருக்குவோம் என்ற தொடர் சிந்திக்க வைக்கிறது இத்தனைக்காலமும் எத்தனை சொற்களை தவறாக புரிந்து பேசியிருக்கிறோம் என்று என்ன வைத்தது.

மனதைக் கவரும் கவிதைகள், சிறுகதைகள் இருப்பது சிறப்பு. ‘விளைச்சல்’ குறங்காலியமும் மிகவும் அற்புதமாக எழுதப்பட்டு வருகிறது. எட்டுத்திக்கும் ஒளிபரப்பி செங்கதிர் மேலும் சிறப்பாக வளர வாழ்த்துகிறோம்.

கிளக்கை செகோதரிகள், வெல்கை மீல்ஸா முஜும்மத், தியத்தலாவ ஏ.ச.எப்.மீல்னா

“செங்கதிர்” கட்டண விபரம் (2010) : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

	கிளங்கை	திந்தியா	வெள்ளாடு
இராண்டுக் கட்டணம்	1000/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250
ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படுவதுடன் “செங்கதிர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவன்ன எல்லா நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.			

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகர்க்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காக்கட்டளை : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு

காசோலைகள் / காக்கட்டளைகளை த. கோவாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பண்மாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

அன்புடையிர்,

தயவு செய்து 2010ம் ஆண்டுக்

குரிய சந்தா 1000/-தைச் செலுத்தி ‘செங்கதிர்’ இன் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உதவங்கள். நன்றி.

ஸ்ரீரா : செங்கதிரோன் த. கோவாலகிருஷ்ணன்.

ஹாநா கிராஃபிக்ஸ்

Hana Graphics

எமது செய்வகள்

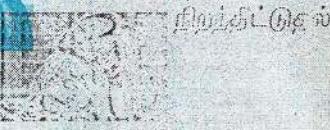
கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

நின்கள் விழுப்பிய இன்னொன்றிலில்
உங்கள் புதுப்பிடியை
போருக்குதல்.

புகைப்படத்தில் இருப்பவரை
ஓவகச் சிற்றியாக்கி

பியாபாரம்
மற்றும் தொழில்
ஏம்மந்துமான
விளம்பரங்களை
வடிவளமத்தல்

புகைப்படத்தில் உள்ள உடல்கள் புதித்தில் காரணப்படும் தேவையறை புள்ளிகள். பருத்திகள் என்ன
நீக்கப்பட்டு வருமான மாற்றுப்படி மற்றும் அனைத்துநிலையான வடிவங்களிக்காலும் பிகவும்
சுறைந்த விளையில் செய்து தாய்படும்.

இதைத் தவிர பூப்புக்கீடு நோட்டு விடுவா. பிரத்தாள் அனுமதித்துக்கொடுக்கப்படும்.
அனுமதிப்பட்டதும் வடிவங்களத்துக் கொடுக்கப்படும்.

நீங்கள் மற்றும் பூப்புக்கீடு நோட்டு ஆஸ்திர நீர்த்தி குறைப்பில் எடுத்துக்கொடுக்கப்படும்.
நீங்கள் கீருந்து தமிழகத்து, மற்றும் குமிழ்க் கீருந்து கொடுக்கக்கூடிய சுபுத்தங்கள். விபரங்கள்
போற்றியீர்ப்பு செய்து நாய்கிறோம்.

இல. 15, டைல் வீந், மட்டக்கள்பு.

தொடர்புகளுக்கு : +94 652224820 / +94 719105237

மின்னால்தால் : hanags21@yahoo.com